Ч. 96 (14.639). Львів, четвер 6. травня 1937 Opłata pocztowa uiszczona gotówką. Рік LVIII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ.

РЕДАКЦІЯ Й АДМІНІСТР.: ЛЬВІВ, РИНОК Ч. 10. II. ПОВ.
Телефон Редакції й Адм.: 229-41
Телефон Друкарні 229-26
Адреса для телеґр.: Діло Львів
Конто: П. К. О. Львів 501.060.
„ Банку Чеських Леґіон. Праґа „Діло".
Рукописів не звертаємо.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно . . . . . 5.00 зол.
Чвертьрічно . . . . 15.00 „
Піврічно . . . . . 30.00 „
Річно . . . . . . 60.00 „
В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ., У ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ 30 КОР. Ч., У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 сот.

Барсельона в руках анархістів.

БОЇ З УРЯДОВИМИ ВІЙСЬКАМИ.
Анархісти домагаються влади.

У Барсельоні дійшло до грізного конфлікту між анархістами і хенералідадом. Париський „Ле Журналь" описує ту подію ось як:

Провід (комітет) анархістичної федерації зажадав ультимативно, щоби хенералідад передав йому владу над Катальонією. Анархісти — мовляв — самі боронять Катальонії та володіють нею. Хенералідад наказав анархістичному комітетові припинити діяльність а цивільному населенню роззброїтися; рівночасно він відкликав з арагонського фронту деякі частини, щоби оборонити себе.

БОЇ НА ВУЛИЦЯХ.

Тимчасом анархістичні відділи розійшлися по місті, роззброюючи вояків та міліціонерів, що виступили як прихильники хенералідаду; арештованих стережуть робітничі комітети на одному далекому передмісті. Рівночасно анархісти увільнили своїх арештованих товаришів та заняли телефонічну централю.

Хенералідад вислав проти анархістів відділ пробоєвої гвардії, та він відступив з великими втратами. Анархісти проломили лінію урядових військ і підійшли до будинку хенералідаду. Президент Компаніс хотів промовити з бальконy, але його висвистали.

УРЯДОВИЙ КОМУНІКАТ.

Париське пресове бюро катальонського уряду оголосило комунікат такого змісту:

Групи, що були в незгоді з урядом, намагалися учора рано викликати генеральний страйк. На передмістях Барсельони дійшло до заворушень, були вбиті і ранені. Уряд ужив усіх с... щоб спинити поширення руху.

Під впливом відозви през. Компаніса населення трохи успокоїлося. Під проводом президента йдуть наради представників відповідальних синдикатів і партій. Вся влада в руках хенералідаду; вістки, немов би положення було грізне, неправдиві.

ВАЛЕНСІЯ ПОГРОЖУЄ.

Після засідання ради міністрів, що протягнулося до год. 1.30 вночі, появився комунікат такого змісту: Уряд у цілоденних нарадах розглядав положення в Барсельоні, де вже частинно привернено спокій. Синдикати і партії дістали відповідні інструкції. Нині рано приїдуть з Барсельони до Валенсії робітничі делегації, що зложать урядові точний звіт. Уряд енергійними засобами взявся ліквідувати ненормальне положення і не завагається перед новими кроками, щоби привернути лад у Барсельоні ще нині.

БАРСЕЛЬОНА ВІДТЯТА ВІД СВІТА.

Телефонічна комунікація з Барсельоною перервана. Префект прикордонного французького департаменту Східних Піринеїв хотів порозумітися з французьким консулем у Барсельоні та йому не пощастило. Мабуть французькі моряки бережуть будинок консуляту.

„Другий Альказар" таки піддався.

Як це ми двічі згадували, у недоступному монастирі в провінції Хаен, далеко серед запілля червоних, від 18. липня 1936. р. боронились повстанці під проводом сотн. Кортеса. Кілька днів тому решта геройської залоги не маючи вже ні харчів ні муніції піддалася червоним. Кортес важко ранений.

До останньої хвилини горстка повстанців по геройськи боронила манастиря і хто знає, чи червоні булиб його здобули, якби повстанці були своєчасно дістали поміч.

Підчас облоги вродилося в манастирі 22 дітей. В манастирі не найшли червоні славної статуї Пречистої Діви Марії. Повстанці певно десь сховали її.

ЕВАКУУЮТЬ БІЛЬБАО.

Капітани 9-ох британських воєнних кораблів, що стоять на якорах у Більбао, рішили в порозумінні з англійським консулем евакуувати дітей з Більбао до Сен Жан де Моз.

Уряд з Бурґосу запротестував, заявляючи, що не ручить за безпеку англійських кораблів з огляду на бльокаду.

ВТРАТИ У ФЛЬОТІ.

Червоні літаки затопили 5 миль від Сантандеру найбільший національний кружляк „Еспаня". Він мав 14.224 тони і 854 моряків залоги. Червона фльота намагалася забрати свій кружляк „Хаіме І", що сів на скелях коло Альмерії, та їй не пощастило. Корабель пропащий.

НІМЕЦЬКЕ ДЕМЕНТІ.

Райтер приніс вістку, немов би під Сан Себастіяном причалило 1.500 німецьких вояків. Німецька преса гостро дементує ту вістку, закидуючи Райтерові, що він вислуговується большевикам.

Льондонові загрожує страйк трамваїв.

У звязку зі страйком персоналу льондонських автобусів також обслуга трамваїв хоче застрайкувати. Союз транспортових робітників намагається не допустити до того страйку та погрожує, що не визнає його, але не знати, чи пощастить йому опанувати страйкові тенденції.

Страйк 12.000 трамваєвиків мав би катастрофальні наслідки. Трамваї та автобуси перевозять 87 прц. пасажирів. Підземна й міська залізниця вже і тепер переповнена, на ній панує жахливий натовп.

СТРАЙК АВТОБУСІВ.

1. ц. м. вибух у Льондоні страйк персоналу міських автобусів, що перевозять щечно 5.000.000 пасажирів, себто більше ніж половину. 6298 автобусів, що обслуговують 246 ліній не вирушило на місто. Голова професійного союзу транспортових робітників відкинув посередництво міністра праці.

Також у східній і середній Анґлії та в Шотляндії вибух страйк автобусів, обіймаючи 120.000 людей.

ПЕРЕД ВУГЛЕВИМ СТРАЙКОМ

Делегати федерації гірників рішили оголосити на 22. ц. м. загальний вуглевий страйк, якщо до того часу не дійде до порозуміння з працедавцями

—o—

Ідеольоґічні бльоки і національні еґоїзми.

Львів, 5. травня 1937.

Розподіл світу на два чи три табори, який зарисовується на тлі еспанської громадянської війни, виріс в очах публичної опінії до трохи перебільшених розмірів. Людям здається, що кожна держава мусить увійти до одного з однородних бльоків, вповні підпорядковуючи йому свою політику; що вже нема німецьких, італійських, французьких, анґлійських і т. д. інтересів, а є лише фашистівські і демократичні.

Теперішній розподіл світу на ідеольоґічному підложі занадто свіжий, щоби можна було зробити з нього якісь глибші висновки. Зате історія новіших часів, яка знає чимало подібних понаднаціональних ідеольоґій, виказує, що ті ідеольоґії зовсім не підпорядковували собі інтеерсів поодиноких держав, а навпаки — служили їм. Перед кількома роками бачили ми два бльоки, здавалось би моноліти: ревізіоністичний і антиревізіоністичний. Вистарчило, щоб Італія розсварилася з Німеччиною за Австрію, а ревізіонізм негайно пішов до архіву зі своєю цілою ідеольоґією. Чому? Бо „ревізіоністична ідеольоґія" втратила практичну вартість для Італії.

Антанта йшла до бою зі „святими гаслами" проти тевтонського вандальства, оборони свободи, культури... і за самовизначення поневолених народів згідно з 10. Вільсоновою точкою. До українців тої засади тому не пристосували, бо вона служила лише політичним цілям Антанти, яка сепаратизмом поляків, чехів, сербохорватів і румунів розбивала осередні держави.

Також Наполеон III. прийняв собі був ореол оборони поневолених народів, бо підсилюючи визвольний і соборницький рух італійців хотів підкосити традиційного ворога Франції — імперію Габсбурґів. Це зрештою зовсім не відібрало останньому французькому цісареві апетитів на чужонаціональну Бельґію та Надренію.

Та сама Франція на початку XIX. століття стояла в гордій опозиції до абсолютистичних монархій, як батьківщина громадянських вольностей. Та коли трапилась їй нагода проскочити у „директорію тиранів", вона зробила це негайно, здобуваючи собі ласку „святого аліянсу" здавленням еспанської демократичної револю

ції. Коли опісля, 1828 року египетська армія під командою Юбрагіма Баші пацифікувала зревольтовану Грецію а французькі війська прийшли на відсіч грецьким повстанцям, Юбрагім Баша запитав команданта французького десанту з іронією: „Чому французи недавно поневолили еспанців, а тепер хотять визволити греків?" Не знаємо, чи дуже збентежився французький генерал і що відповів; на нашу думку можлива була тут лише одна відповідь, цинічна у своїй щирости: „Бо французький ліберелізм, як і всяка інша понаднаціональна ідеольогія, не є ніякою самоціллю, лише засобом для здійснення егоїстичних цілей нації-держави".

Та фраза дає відповідь на всі вище наведені приміри, вона означує правдиве місце понаднаціональних ідеольогій. Лише маси приймають ідеольогії як інтегральні правди віри — державні мужі пристосовують їх казуїстично, коли того вимагає конкретний національний інтерес. При такому утилітарному підході до понаднаціональних ідеольогій деякі держави, що внутрі безпощадно винищують комунізм, довгий час підтримували зі СССР дружні взаємини (як Італія) а навіть підчинювалися совітським впливам (як Туреччина), згідно з вимогами закордонної політики чи економіки.

Та не кожний політичний провід уміє провести настільки прецизно розмежування між внутрішньою і закордонною політикою. Ось французький уряд, намагаючись дати ширшу моральну основу франко-совітському пактові, що мав забезпечити Францію перед німецьким наїздом, перетягнув струну чи там „пересадив сакраменти": він опер свою внутрішню політику на „людовому фронті", повів совітофільську пропаганду в краю і т. д. і в той спосіб занархізував французьке життя, впускаючи комуністичного вовка до вівчарні, стараючись щойно тепер його виганяти.

Сумний досвід нинішньої Франції може служити осторогою для всіх націй, що хотять інтегрально пристосовувати якінебудь понаднаціональні ідеольогії. Коли та ідеольогія буде менше небезпечна, як совітофільство та людовий фронт, шкода буде пропорціонально менша, та всетаки вона буде, бо нація мусить потерпіти, коли її інтереси підпорядкувати якимнебудь чужим чи вселюдським інтересам — хоча би вони були навіть і гарні самі собою.

Чи понаднаціональні ідеольогії загрожують і нам?

Наша нація ще не перейшла процесу історичного дозрівання, з другого боку під німецьким впливом ми набрали нахилу фільософувати та пошукувати широких мрячних ідеольогічних синтез. Відтіля витворилась у нас сильна податливість на понаднаціональні ідеольогії, які наша суспільність залюбки приймає і то по формулі „mehr päpstlich als der Past selbst".

Підчас нашого останнього державницького зриву нашою державою кермували люди, що були більшими соціялістами як Мек Доналд, Блюм і Вандервельде разом. Коли на заході соціялісти здебільша вводять в життя свою програму поміркованно, уважаючи, щоби не захитати держави, коли бельгійський чи англійський соціяліст може бути навіть вірним монархістом, перший уряд У. Н. Р. намагався негайно ввести в життя найбільше доктринерські соціялістичні засади до роззброєння в обличчі большевицького наїзду включно. Не диво, що засада деяких доктринерів „якщо Українська Держава не має бути соціялістична, нехай її зовсім не буде" перемогла: Української Держави справді нема. Другий примір, зрештою куди невинніший: Коли в Европі сформувався ревізіоністичний табор, українці стали більшими ревізіоністами ніж сам Мусоліні. На зїзд ревізіоністичної молоді до Софії Італія не вислала своїх представників, щоби не ангажуватись без потреби. Зате українці на всіх закордонних зревах боронили зі шаленим запалом ревізії кордонів не лише на Сході Европи, але і над далеким, байдужим для нас Реном. Не диво, що такий „принциповий ревізіонізм" був ще одним аргументом для ворожої пропаганди, мовляв: український визвольний рух — це німецька інтрига.

Це лише два маркантніші приклади, бо зрештою є у нас чимало поклонників усяких інших ідеольогій, от хочби „меншинної ідеольогії", що зараховує до наших союзників усі недержавні народи і племена обох півкуль, а до ворогів — усі панівні нації. На жаль обем статті не дозволяє спинитися над тими цікавими політично-психічними збоченнями.

Без сумніву не є це явище специфічно українське, без сумніву на Заході стрічаємо ще більш екстравагантні зразки політичного сектярства — та це зовсім не промовляє за правом громадянства для т. зв. вселюдських ідеольогій на нашому ґрунті. Явище невинне в інших відносинах може стати небезпечне в наших умовинах, в умовинах недержавної нації, яка не має зайвої енергії до витрати. З другого боку недержавна нація не має власної суверенної влади, яка перефільтровувала би під кутом національних інтересів політичні рухи і напрямки, що хвилюють суспільність; тому в недержавних умовинах найбільш абсурдальна доктрина може мати вплив на лінію національної політики та звихнути її. Не маємо змоги відмежовуватися китайським муром від політичних рухів, що ворушать теперішній світ, не маємо потреби ізолювати себе від позитивних ідеольогій, що становлять дезинфекційний засіб проти розкладових течій. Але навіть найбільше принадливі понаднаціональні ідеї мусимо приймати еластично, подрібно розглядаючи їх під кутом наших національних інтересів. Коли ні, то боронитимемо чужих інтересів або мертвих доктрин, взьмемо на себе ролю Івана без роду або... Дон Кіхота.

(гал.).

НАШІ ЗАВДАННЯ.

Від Ред.: Стаття через наплив матеріялу не ввійшла до святочного числа.

Кожному, що намагається перевести аналізу нашого сучасного національного життя, впаде в око одна й ця сама характеристична риса: недостача єдности. Можна по черзі аналізувати життя політичне, суспільне, життя в педагогічних установах, життя в рідному промислі й торговлі, життя в інших національних установах, життя в родині, а навіть, на жаль, життя церковне, всюди вражає в нас недостача одного напрямку, розпорошення, хаос.

Як легко дійти до цього висновку на підставі обсервації сучасного життя, а як тяжко найти причини, що викликали цю трагічну дійсність.

Вкажім на деякі сили, що спричинили цей невідрадний стан у нашому громадянстві.

Головною причиною є без сумніву розбиття та занепад тієї пружини, якою була християнська мораль. Егоїзм, психічний егоцентризм, а ще гірше нахил до вигідного життя без огляду на ближнього, розпрягли найгірші інстинкти людської душі. Появились радикальні гасла, що були немов би реакцією на несправедливість, гасла, що йшли по лінії найменшого опору та пропагували революцію проти всього, що має прикмету удуховлення і ставили як ідола матеріялізм.

Друге лихо сучасности, це кволість, дивна інерція всього християнського світу, що пригомошений подіями, втратив усю активність; коли приходили моменти, в яких цей світ бажав піднестися до нового лету, помічували всі, що машина не придатна до лету, бо де не глянеш, всюди вжерлася ржа матеріялізму та безідейности в ряди християнських спільнот, та лет кінчився повною невдачею.

Є ще третя причина сучасного занепаду, а нею є втеча від життя, що її пояснити можна як реакцію, що прийшла після головокружного темпа воєнних часів, після страшних переживань людства в часі інфляції та після неї.

У всіх є стан психічної перевтоми, у всіх слідно крізу волі та занепад активности.

Хоча є ще більше причин, які зложилися на сучасний образ життя, можна їх не згадувати як підрядні.

Поставмо собі тепер запит, що нам тепер діяти?

Відповідь не є тяжка. Треба нам зробити все можливе, щоб відвернути цілковито психічний підхід одиниць і людської збірноти від лихої сучасности та зосередити всі зусилля, щоб створити новий тип людини, що повинен запанувати над майбутністю.

Той дух повинен би передовсім запанувати в родині, у відношенні до ближнього, а навіть у відношенні до дальшого окруження національної збірноти, бо тоді щойно можемо сподіватися дійсного поступу в кожному напрямку.

Саме тими проблемами цікавиться Католицька Акція.

Її головним завданням є віднова правдивого Христового духа в усіх ділянках людського життя. Товариства Католицької Акції дадуть зовсім нове духове оформлення українській суспільности, яка в християнських чеснотах найде заспокоєння того душевного голоду, котрий надаремне намагалася наситити міражами соціялістичного та комуністичного раю.

Кожна акція, що її почне християнський світ ітиме вперед, бо пануватиме один моральний дух у серцях поодиноких людей, дух, що дасть силу здорового розвитку найбільше складним починам. Ніхто тоді не заведе, на кожного буде можна числити!

Автоматично щезне і третя причина сучасного занепаду: втеча від життя. Кожний, хто матиме свідомість, що його праця найде зрозуміння, найде наслідників, кожний, хто знатиме з цілою певністю, що вклад енергії сумуватиметься в міліони тих самих енергій, радо приступить до праці і витревало проводитиме роботу на довіреному йому становищі.

Тому не лякаймося ясно признатися, що ми прихильниками відродження Української Нації і Христі, не жалуймо труду та праці над собою самими й ближнім, не даймося залякатися тим, що бачачи кінець свого панування, накидаються неперебірчивими засобами на все, що тільки наближає поодиноку українську душу та цілу націю до моралі, опертої на Христовій Науці, і тоді можемо дочекатися воскресення народу.

При Світлому Святі Христового Воскресення бажаємо всім великої сили й запалу до роботи, бажаємо всім тим, що вже йдуть наміченою дорогою віднови, великої терпеливости у боротьбі за моральні підстави нового суспільства, а тим, що хочуть плисти проти течії, бажаємо в найкоротшому часі перейти внутрішню еволюцію і поглянути новими очима на світ, для добра дорогої нам усім, зєднаної одною мораллю Української Нації!

Д-р Маркіян Дзерович

У ЦАРСТВІ СТАЛІНА.

ЗАЛІЗНИЦІ.

(Офінор). Ростівський щоденник „Молот“ подає цікаві зразки московської господарки на немосковських землях: „Німецько-японсько-троцькистські шпіони і шкідники — пише він — використовують політичне недбальство керманичів Ворошиловської залізниці та завдають їй поважну шкоду. Наслідків шкідницької акції ще не ліквідовано, тимчасом часто ушкоджують паротяги, спрямовують поїзди на заняті шляхи, зле направляють вагони і т. ін. Сприятливий ґрунт для цеї ворожої акції витворює те, що багато керманичів залізниці ховається поза бюрократичним муром і нічого не хоче знати про залізничу господарку. Стація Армавір є огнищем нещасливих випадків на цій лінії; в останньому часі було десять випадків, що поїзди спрямовано на заняті тори. Винуватців нещасливих випадків звичайно не знаходять, часом вони дістають навіть нагороди. Світляну сигналізацію на лінії, особливо на відтинку Ростов-Марцево-Іловайськая, уставлено свідомо зле. На великих стаціях, як Ростов, Кавказьке, Тихорідька, збиралося по 800—900 подорожніх, які чекали 6—7 днів даремно на поїзд.“

НА СОНЯШНИХ ПЛЯЖАХ КРИМУ.

(Офінор). „Ізвестія“ з 18. IV. ц. р. описують Евпаторію. Шлях до двірця міста повний калабань, ним і здоровим людям їздити тяжко, не то хорим. Місто має 6 готелів, але всі вони звичайно заняті постійними льокаторами та канцеляріями міської ради, так що літники ніякого приміщення не находять. В дитячій частині курорту нема крамниці, де можна було би купити городину, овочі чи молоко. Містові може забракнути питної води, бо колодязі все більше засолює морська вода. Місто тоне в бруді і темряві, хоч має власну електрівню. Безпека стоїть на дуже низькому рівні: в місті, що має 36.000 мешканців, лад вдержують лише три міліціонери. Не диво, що в таких умовинах п'яні волоцюги увязнили раз голову ради, Соколова. З міського буджету видано на зайвих урядовців, споневірено, витрачено марно на урядові подорожі та банкети 60 проц. і т. д.“

МІСЦЕВИЙ ПАТРІОТИЗМ“.

(Офінор). „Ізвестія“ з 22. IV. ц. р. в передовій статті різко виступили проти льокальних патріотизмів у СССР. Ніякий поважний діяч не буде протиставити свій район цілому СССР, ставити над усе місцеві інтереси та ухилюватися від виконання загально-державного пляну з огляду на свої льокальні міркування. Але є особи, а навіть цілі установи, для яких місцевий патріотизм вищий ніж державна дисципліна. Часто ці люди знаходять підтримку партійних організацій. Ось директор сталінградської контори „Ватозапчастьсбиту“ А. Тріодський в інтересі области доконав шахрайства: він наказав укрити від інвентаризації найбільше потрібні резервові частини на більше як на міліон рублів. Кермуючись тим-же самим сталінградським патріотизмом Тріодський ще раз обдурив державу жадаючи від центру на 33 міліони резервових частин, коли їх було треба лише на 10 міліонів. Місцева організація не лише не виступила проти його протидержавних вчинків, а навіть зробила все від неї залежне, щоб урятувати його від неприємних наслідків. Сталінградський суд намагався затерти цілу справу і лише усунув виновника з посади, на якій його вже не було. Союзний прокуратор скасував присуд і найвищий суд РСФСР передав справу сталінградському судові на перегляд. Цього разу Тріодський дістав рік вязниці, але умовно. Прокуратор і цей присуд скасував... Але справа не в шахрайствах Тріодського, а в тій протидержавній практиці, яка глибоко закорінилась у сталінградських організаціях.

Без сензаційних вислідів.

ІТАЛІЙСЬКА ПРЕСА ПРО РИМСЬКУ ВІЗИТУ НОЙРАТА.

Візита німецького міністра закорд. справ фон Нойрата в Римі викликала живі коментарі в італійській пресі.

„Газета дель Попольо“ сподіється, що відвідини фон Нойрата не закінчаться підписанням договорів. Ці відвідини є не лише актом чемности, але теж маніфестацією співпраці й сили. Італія й Німеччина узгіднюють свою політику в еспанському питанні.

„Корієре делля Сера“ уважає, що Німеччина може бути вдоволена з італійсько-югославянського зближення, як теж і з цілої політики Італії супроти Балкану і Близького Сходу. Якщо йде про еспанську справу, то становище Німеччини й Італії змагає до охорони справжньої незалежности Еспанії та її цілости.

„Корріере делля Серра“ заперечує поголоску немов би то недалекі відвідини марш. Бльомберга мали довести до заключення військового союзу між Італією й Німеччиною.

„Попольо д'Італія“ заповідає, що відвідини фон Нойрата не дадуть ніяких сензаційних вислідів. Розмови їтимуть у рамах приязні та співпраці, що лучать обі держави.

„Стампа“ підкреслює, що у справі Льокарна Німеччина й Італія домагаються повної рівности й усунення всякої залежности нової льокарнського системи від Ліги Націй.

Між Ватиканом і Берліном.

4. ц. м. кардинал Пачеллі передав німецькому представникові при Ватикані відповідь на німецьку ноту у справі недавної енцикліки. Ватикан відкидає закиди німецького уряду, буцім то католицьке духовенство встряває у внутрішні справи Німеччини та висловлює переконання, що непорозуміння дадуться полагодити полюбовно. Дальше Ватикан ще раз підкреслює, що німецький уряд нарушив конкордат.

Ширіть наш часопис!

ДЖОВАННІ ПАПІНІ.

ВАРАВА.*

I.

У тому самому часі, коли три засуджені йшли на Черепове врочище з хрестами на плечах, відчинили одну вязничну келію і повели славного Вараву перед намісника.

— Твої чесні земляки примусили мене звільнити тебе, ти душегубе! замість того, що є невинний. Щодо мене то я не можу тобі вибачити і не вибачу тобі ніколи. Утікай якнайдальше звідсіля, ти щаслива потворо, і не показуйся мені більше на очі, бо за другим разом навіть твій Бог не зможе охоронити тебе перед моєю справедливістю!

Пилат — більше похмурий, ніж звичайно, дав різко знак воякам. Вояки попихали Вараву по сходах, що вели на площу і копали його, як паршивого собаку.

Площа була пуста. Варава встав і заскреготав зубами. Пішов додому, де мешкали його брати. Після кількох місяців вязниці, свіже, запашне повітря п'янило його, як вином. Холітався, коли зачіпав за щілини каменів. На його скорчених устах зявлялися слова радости та помсти. То здавалось, упаде то мав почування, що сам один міг би задушити лева або виступати проти цілої армії.

Ніхто його не пізнав, ніхто до нього не промовив. Місто майже опустіло.

Його два брати із своїми жінками та дітьми сиділи за столом та їли. Варава зі зміненим видом, запалими лицівками, померклими очима під червоними, обвислими повіками нагадував примару. Всі перестали їсти не сказавши ні слова.

Ось вернувся найстарший син — голова рідні, — вихопився з обіймів смерти. Тут дома всі його боялись. Часом дехто гордився ним, але всі його не любили. Якби члени його рідні мали сміливість признатись до того, що думали, то сказали би були собі, що його поворот це щось посередне між злобним жартом і нещастям. Та вони не знали цього, не хотіли знати, а ті, що знали — боялись такої думки. Як тільки минув їх перший острах, вони встали з усміхом і рухами, якби його радо витали. Посадили його на почесному місці між двома братами.

Варава сів мовчки і вхопивши чашу з вином — випив. Йому подали другу і він знову випив її одним ковтком. Немов би прокинувшись поглянув на своїх сусідів і привитався викривленою гримасою. Душегубець схопив у свої дужі руки шматок хліба і вкусивши його, спитав:

— Хто з вас знав Ісуса з Назарету?

— Ми тільки бачили його, — відповів Елеазар, старший брат.

— Який його злочин? Чи він убив кого?

— Як мені відомо, він не зробив нічого злого. Не вбив нікого, тільки промовляв до народу. Священники виступили за це проти нього і подали на нього скаргу до намісника.

— Але чому виступили проти нього?

— Може тому — відповів Елеазар, — що він хотів увійти до святині і там верховодити. Та це тобі байдуже... Його смерть запевнила тобі життя... Чого-ж більше хочеш?

— Так, це правда — закінчив Варава. — Ще нині той Ісус умре на мому місці і за мене.

Задумався і нічого більше не сказав за ввесь вечір.

На другий день рано-вранці Варава вийшов із своєї кімнати і без слова пішов на Голгофту. Широкий майдан був порожній; три хрести здіймали до камяного неба свої худощаві рамена. Варава наблизився до середнього хреста і побачив унизу кілька краплин захололої крови, хоч іще мокрої. Погладив пальцем кров і підніс до ніздрів червоний палець — нюхаючи, якби пробував щось, що йому смакує.

„Це кров пролита за мене — сказав. — Тепер я спокійний.“

II.

Напередодні вечора він чув розмови людей, як вони на даху сусіднього дому оповідали про події тої останньої страшної пятниці. Чув щось таке, якто Пилат хотів за всяку ціну спасти того еретичного галилейця, але священники не моглиб себе почувати безпечно, як довго його не засудять. Отже тільки їм Варава завдячував свою свободу.

Тоді прийшло йому в голову, що може він повинен би подякувати Анні та Каяфі, що спас-

*) Не вміщено, на жаль, до святочного числа через завал матеріялу.

В справі ювилею в 15-ліття Української Госп. Академії.

16. травня ц. р. мине 15 літ від часу, коли розпочала свою працю наша Національна Політехніка — Українська Господарська Академія. В цьому дні в Подебрадах, у місці осідку бувш. Академії, а тепер її спадкоємця Позвочного Українського Технічно-Господарського Інституту, відбудуться урочисті збори, присвячені 15-літтю Академії.

Управа Товариства Прихильників Української Господарської Академії звертається до всіх абсольвентів-інжинірів УГА, членів ТПУГА та студентів і курсантів УТГІ із закликом взяти на себе ініціятиву влаштування на теренах свого перебування ювилейних зборів, сходин або зіздів у дні 16-го травня 1937 р. Ці збори, сходини або зіади мають бути присвячені: 1) освітленню того значіння, яке мала Українська Господарська Академія, як перша Національна Політехніка, в розвитку української технічно-господарської освіти і науки і 2) пропаґуванні серед української суспільности ідеї Української Політехніки власними національними силами й коштами, що виявляється нині в поступовому здійсненні тих завдань, які лежать в основі праці Товариства Прихильників Українського Технічно-Господарського Інституту, що має бути розвинутий у повну Політехніку з перенесенням пізніше на Українські Землі і відновленням там Української Господарської Академії.

Українське громадянство та його установи й організації закликаємо взяти активну участь у святкуванні згаданого ювилею.

Ініціятивні групи та ювилейні місцеві комітети просимо нав'язати з нами звязок і повідомити нас на адресу: Sekretariát společnosti přátel Ukrajinské Hospodarské Akademie, — Poděbrady, Zámek — Tchécoslovaquie про їх підготові праці та намічені пляни переведення на місцях ювилейного свята.

Бажаючих вислати на день 16-го травня ювилейні привіти до Подебрад просимо адресувати на імя Дирекції Українського Технічно-Господарського Інституту: Ukrajinský technicko-hospodářský Institut, Poděbrady, Zámek — Tchécoslovaquie.

За Управу ТПУГА:

Доц. О. І. Бочковський, голова. Лект. В. Сапіцький, заст. голови. Інж. Гр. Денисенко, секретар.

Установчі збори Т-ва „Орли“.

Величаве свято УМХ, що відбулося у травні 1933. р. у Львові з нагоди 1900-ліття Смерти й Воскресення Христа-Спасителя, лишило по собі живий памятник у виді організації молоді — КАУМ. Виплекати серед української молоді глибоку віру в Бога та особливе покликання української нації, виробити в неї почуття особистої та національної гідности, виховати крицеві характери — це головне завдання цієї організації.

Перевести ці завдання в життя взялися поодинокі клітини організації т. зв. Парохіяльні Кружки Каум. На основі оригінально опрацьованого правильника почали вони систематичну виховну працю, що в багатьох місцевостях вже за короткий час дала напричуд гарні успіхи. Виразно показалося, яке важне значіння мають у виховному ділі: ясно означені світоглядові заложення і дальша система й послідовність у виконанні наміченої програми праці.

Поважною перешкодою на шляху правильного розвитку організації КАУМ були в першу чергу труднощі, що їх стрічала вона з правного боку. Щоб їх оминути, треба було конечно видістати затвердження статутів адміністраційною владою. І так щойно після 4-літнього істнування організації КАУМ удалося остаточно правно її оформити. Відтепер істнуватиме Т-во „Орли“. КАУМ (Католицька Асоціяція Української Молоді). Статут цього товариства охоплює повноту життя молоді, він заспокоює вповні її вимоги, від релігійних та ідеольоґічних справ починаючи, тіловихованням кінчаючи. Тому Т-во „Орли“ має завдатки на правильний і доцільний розвиток.

24. квітня ц. р. відбули члени-основники Т-ва „Орли“ установчі Збори. На них вибрано провідні органи та намічено плян праці на цей рік. У склад Головної Ради ввійшли: інж. Мельник Андрій, голова; члени: ред. Глібовицький Василь, Грушкевич Микола, ред. Данилевич Роман, інж. Рудакевич-Базюк Степанів, Тершаковець Юрій, м-р Фединський Юрій, о. дир. Хміловський Микола; заступники: Ганчерюк Богдан, д-р Залуцький Зенон, Паук Іван; Провірна Комісія: о. канцл. Ґалянт Микола, проф. Петрів Денис, д-р Рудницький Іван; заступники: Кулицький Микола, о. Чайковський Роман.

Адреса централі Товариства: Львів, Пл. Св. Юра 5.

Т-во „Орли“, що його патроном є св. Архистратиг Михаіл, та на прапорах котрого видніє гасло „За Христа й Україну“! притягає до себе увагу цілої української молоді. Це зрештою вповні зрозуміле в часі, коли в цілому сучасному світі та на українській землі особливо, ведеться затяжна ідеольоґічна боротьба між християнізмом і комунізмом. Колиж у тому вирішному часі українська молодь розпростирає свої крила до орлиного лету, очі й серця української суспільности при ній.

ПІД УВАГУ УКРАЇНСЬКІЙ МОЛОДІ Й УСЬОМУ УКРАЇНСЬКОМУ ГРОМАДЯНСТВУ.

Зближається незвичайний ювилей в історії нашого народу — 950-і роковини хрещення України. Гідне відсвяткування такої події є не тільки нашим обовязком, але теж Богом даною нагодою, щоб здати іспит нашої релігійної і національної зрілости, збудити новий підем українського духа, дати належну відповідь ворогам Христа, що топчуть святу Українську Землю.

За благословенням Патріярха нашої Церкви, Високопреосвящ. Митрополита Кир Андрея, організація „Орли“ — КАУМ підіймається ініціятиви перевести в діло відсвяткування цього ювилею під назвою **„Свято Християнської України“**.

З нагоди Христового Воскресення та в IV. роковини величавого відсвяткування Його 1900-ліття памятним святом „УМХ“, що дало початок нашій Організації, звертаємось до українського громадянства, зокрема до української молоді всіх країв та континентів, з гарячим покликом доложити всіх заходів, щоб якнайкраще відсвяткувати це Свято.

Про етапи підготови цього Свята буде своєчасно повідомляти спеціяльно до цього покликаний Комітет.

Львів, 2. травня 1937.

Головна Рада Товариства „Орли“.

—o—

По широкому світі.

Турецький міністр закордонних справ відбув з французьким амбасадором нараду про потрійне порозуміння між Туреччиною, Францією та Сирією.

Болгарський прем'єр **Іванов** приїде мабуть у червні до Анкари.

Шведський комітет помочі Еспанії рішив закупити за 100.000 корон харчів для баскійських дітей.

Англія і Франція хотять зареагувати на венецькі розмови дипльоматичною акцією, що має відтягнути Австрію від осі Рим-Берлін.

Нова ірляндська конституція ввела дві законодатні палати і скасувала становище брит. генерал-губернатора. У ній ні разу не згадується імени британського короля.

Британська домініяльна парляментарна конференція почалась учора. Представники Англії ствердили, що імперія мусить ужити всіх засобів, щоби зберігти мир і забезпечити свої водні шляхи.

Японський міністр закордонних справ висловився за японсько-американським пактом неагресії, до якого приступила би також Велика Британія.

Прусський премієр Ґерінґ, вертаючись з Італії, вступив до югославянської місцевости Блед і там перевів розмови з регентом кн. Павлом і прем. Стояліновичем.

—o—

ПРОТИБОЛЬШЕВИЦЬКЕ ПОВСТАННЯ В ТУРКЕСТАНІ.

Як повідомляють з північного погранича Персії та Афганістану, в совітському Туркестані дійшло до поважних заворушень. Повстанці ушкоджують залізничі тори і збірники з водою, перериваючи лучбу, доходить до збройних сутичок з військом.

СТРАЙКОВІ ЗАВОРУШЕННЯ У ГОЛІВУДІ.

На тлі страйку у фільмовому промислі дійшло у вівторок до поважних інцидентів. 30-ох страйкарів вдерлося до бюра посередництва праці, здемолювало його та побило робітників, що хотіли заанґажуватись до праці. 5.000 страйкарів стереже фільмових бюр і робітень та фотографує всіх, що туди йдуть, уважаючи їх за страйколомів.

ли його від смерти. Коли вони так дуже домагалися, щоб його помилувати, то це значило, що вони не осуджували його збунтованого проти ненависних римлян. Безсумніву священики теж ненавиділи чужинців; можливе, що вони доручать теж йому якусь ролю в акції, яка підготовлялася в Юдеї.

Не гаючи часу, він побіг до палати архиєрея і сказав сторожеві, що хоче бачити Анну. Йому казали почекати на подвірі. Кілька хвилин пізніше до нього підійшов писар.

— Ти чого хочеш від архиєрея?

— Я хотів йому подякувати за те, що він зробив для мене і заявити, що хочу працювати для визволення Ізраїля.

— Воля відібрала тобі розум, Вараво. Анна бачив тебе крізь вікно і я кажу тобі, що ти повинен утікати яко мога швидше. Ми не хочемо мати нічого спільного із бандитами та богохульниками!

Двох вартових прошало Вараву. Душегубець утікав увесь здивований і переляканий. Він думав про помсту. Коли священики ним помітують, чому не звернутись до їх ворогів, до учнів того, якого вбили? Адже кров їх Провідника спасла його. Вони зазнали великої втрати: чи не слід булоб відплатитись їм за це.

Цілий день і на другий до вечора, він блукав шукаючи схорища, де заховалися приятелі та учні Ісуса. У місті ніхто не хотів йому цього сказати або не знали.

(Докінчення буде)

Свято 1. травня.

У ЛЬВОВІ І КРАЮ.

Як минулого року, так і цього день 1. травня у Львові святкували соціялістичні партії, а саме: ППС, УСДП, Бунд і Поале-Сіон спільно. Зміна була тільки в тому, що віче вже не відбулося на традиційній площі при вул. Госевського, лише на площі при вул. Пелчинській. Організація ЗЗЗ (Морачевського) відбула своє скромне свято у замкненім льокалі, потім перейшла походом кількома вулицями міста.

Віче на площі при вул. Пелчинській відкрив ред. Скаляк. Коли він дав голос б. пос. А. Гавзнерові, на площі залунали свисти та оклики „ганьба“. Одночасно в декількох місцях почали скандувати: Ми хочемо Щирка! Гавзнер не міг ніяк дійти до слова і мусів зійти з трибуни. Те саме повторилося, коли до слова мав прийти окружний професійний секретар п. І. Кушнір. І

йому не дали говорити і знову чути було оклики: Ми хочемо Щирка! Ми хочемо Марковської. Скінчилося на тому, що промови виголосили д-р Скибінський іменем УСДП, представники обох жидівських соц. партій, представниця жіноцтва, представник молоді і як гість представник людовців.

Причиною інциденту підчас цьогорічного 1-травневого свята у Львові є боротьба внутрі П. П. С. Колишнього лідера П. П. С. на львівському грунті ред. Щирека усунули разом з декількома інтелігентами від провідної ролі в партії за „людово-фронтівські“ симпатії, що наглядно виявилося в часі минулорічного свята 1. травня. Тому то демонструвала лівиця, яка складалася головно з групи будівельних робітників та учасників жидівських (бундівських) професійних союзів, що в більшости є лівого напрямку.

Був ще інцидент підчас самого походу. Коли похід переходив вул. Академічною, гурти вшехпольських студентів почали розкидувати протижидівські летючки і підносили ріжні оклики. Коло готелю Жоржа прийшло навіть до бійки, так, що мусіла інтервеніювати поліція. Дальший похід відбувався вже спокійно і по промові ред. Скаляка під Великим Театром похід розвязався.

У. С. Д. П., що у всіх місцевостях Галичини брала участь у спільному святі, у своїх резолюціях домагалася між іншим „заспокоєння всіх національно-політичних та економічних домагань українського народу на нероздільних українських етнографічних землях у Польщі“, негайного заснування українського університету у Львові та заложила протест проти кольонізації українських земель. У гострому тоні виголошений був також протест проти руїницької політики большевицької Москви на Сов. Україні.

Українські соціялісти-радикали відбули у Львові свої окремі збори. Реферував д-р Матвій Стахів.

В суботу не вийшли польські щоденники у Львові, а трамваї виїхали на місто щойно в 1-ій год. попол.

Свято 1. травня в інших містах Галичини та в нафтовому басейні пройшло спокійно.

БІЙКИ У ВАРШАВІ Й ЧЕНСТОХОВІ.

У Варшаві уладила народово-радикальна молодь напад на похід членів Бунду і зранила 6 осіб. При цьому вбито 6-літнього хлопця. У звязку з цією стріляниною у Варшаві поліція арештувала 4-ох студентів: Яна Смоленського та Януша Олейничака — студентів медицини, Генрика Пачура, студ. філ. і Константина Овіньчика, студ. прав. У помешканні Пачура поліція знайшла фабрику петард і склад вибухових матеріялів. Свідки стрілянини пізнали при конфронтації всіх 4-ох студентів як напасників на похід Бунду.

Крім того дійшло до бійки між ендеками та пепесівцями у Ченстохові і в Кшеніцах, пов. Ченстохова.

ЗА КОРДОНОМ.

Німеччина святкувала день 1. травня дійсно величаво. На олімпійськім стадіоні в Берліні зійшлося понад 120.000 молоді та понад 30.000 членів нац. соц. партії і почесних гостей, до яких виголосили промови: провідник молоді Бальдур фон. Ширах, мін. Геббельс і канц. Гітлер. Канцлер підкреслив, що для Німеччини нині більше необхідна єдність, ніж для інших держав. **Цього духа єдности мусить Німеччина защіпити теж і своїй молоді. Є лише один нарід і мусить бути теж одна німецька молодь. Основою держави є молодь і націонал-соціялісти не віддадуть її в нічиї руки, але самі дбатимуть про її виховання та вироблення.** Пополудні відбулася величава маніфестація в Люстґартені, де канц. Гітлер теж виголосив велику політичну промову про внутрішньо-господарські справи Німеччини. Підкреслив, що німецька нація ще ніколи не була така суцільна, як нині. Головним гаслом національно-соціялістичної політики є **продукція.** У звязку з тим виринає справа сирівців і тому Німеччина не зречеться ніколи кольоній. Німеччина зреалізує теж свій чотиролітній плян з усією послідовністю. Берлін був прикрашений прапорами. Канц. Гітлера витали всюди дуже овацийно.

У Парижі великі 1. травневі маніфестації організували здебільша професійні союзи і тому вони були маніфестацією сил ґенеральної конфедерації праці.

В Льондоні в поході з нагоди 1. травня взяло участь коло 25.000 соціялістів і комуністів.

Австрія святкувала в дні 1. травня роковини нової конституції. З цієї нагоди перед канцл. Шушнігом передефілювало 200.000 членів „Патріотичного Фронту“.

У Москві відбулася велика 2-годинна військова ревія перед Сталіном і марш. Ворошиловом.

Згідно з наказом Г. П. У. православні церкви у Москві дня 1. травня ц. р. були замкнені від год. 7. рано до 8. вечором. Цей наказ видали мабуть тому, щоби з уваги на Великодні свята, молодь не бачила вірних у церквах у Велику Суботу. Всеж таки того дня можна було стрінути на передмістях Москви численні гуртки жінок, мужчин і дітей, які йшли до церков з пасками, щоб їх посвятити.

ПЕРЕД ПРИПИНЕННЯМ ПРИВАТНОЇ ПАРЦЕЛЯЦІЇ.

Варшавський „Експрес Поранни“ пише, що слід сподіватися нових потягнень у справі перебудови хліборобства. „Господарські кола здогадуються, що приватну парцеляцію слід обмежити або взагалі знеможливити. Зміни у хліборобстві повинен перевести сам уряд при допомозі парцеляції. Тому що приватна парцеляція усуваєтся зпід контролі урядових чинників це доводить до переходу землі в непокликані руки. І так нпр. у Галичині, пише „Експрес П.“, головно у станиславівськім і тернопільськім воєвідстві велика кількість землі переходить у „непевні“ руки від обдовжених землевласників. З цієї причини приватну парцеляцію слід зовсім закинути або обмежити і піддати гострій контролі“.

ПІДСИЛЕНА АҐІТАЦІЯ КОМУНІСТІВ НА ЗАКАРПАТТІ.

УЖГОРОД, 5. 5. ПАТ. Першотравневе свято дало товчок до зміцнення комуністичної аґітації на Закарпатті. По краю вештаються аґітатори і використовують кожну нагоду, щоб зєднати сільське населення та послуговуються гаслом здогадного порозуміння коаліційних партій з комуністичною партією. Щоденник „Подкарпатске Гляси“ звертає увагу на необхідність негайної протиакції і підкреслює, що якінебудь порозуміння коаліції з комуністами є видумкою.

—o—

ЗАТІСНЕННЯ СПІВПРАЦІ МІЖ ІТАЛІЄЮ ТА НІМЕЧЧИНОЮ.

РИМ, 5. 5. ПАТ. Аґ. Стефані оголосила такий комунікат: Мін. Нойрат підчас своєї візити в Римі відбув низку сердечних розмов з Мусолінієм і мін. Чіяном. В цих розмовах розглянули найважніші політичні і господарські проблеми, що цікавлять Німеччину та Італію. Вони виявили

повну однозгідність інтересів обох держав. Тому теж уряди обох держав вестимуть далі ту саму політику за спільним порозумінням на основі і в дусі італійсько-німецьких протоколів, підписаних у Берліні в жовтні м. р. Далі обі держави доконуватимуть спільно всіх зусиль, щоб довести до ширшої співпраці з іншими державами та щоб запевнити Европі основні умовини більшої і певнішої політичної та господарської стабілізації.

ЗАСУД НА ОБОРОНЦІВ ШВАРЦБАРТА.

Відомих марсельських бандитів Спіріто і Карбоне, яких в часі процесу Шварцбарта для його особистої охорони наняв жидівський комітет, засуджено на 6 місяців вязниці за пачкування кави. Після уневиннюючого присуду Шварцбарт таки боявся пімсти українців, два тижні не виходив з хати і не відпускав від себе оборонців ні на крок. (ОФІНОР)

СТОРІНКА БЕЗ ПОЛІТИКИ.

Ресторан із фільмовою обслугою.

В Ню-Йорку відкрили недавно новий, дуже багатий ресторан, який приймає дуже багато гостей із найбагатших мешканців цього міста та чужинців.

Кожний, хто прийде до цього льокалю відразу зрозуміє тайну величезного поводження.

Блискучі, двокрильні двері відчиняє дверник. Гість мимоволі кидає оком на нього і счудований пристає. Сон чи ява? Адже цей дверник — це Клерк Гейбл з фільмового екрану у власній особі. Якщо навіть не він сам, то хтось дуже до нього подібний.

В одягальні відбирає від гостей верхній одяг молода чарівна красуня з привітливою усмішкою... Багатим гостям не лишає приглядатись одягальним паням, але ніжні і такі знайомі риси лиця приковують до себе погляд. Адже це Марлена Дітріх, холодним, зрівноваженим рухом дає гостеві металеву бляшку з числом. Біля неї відбирає одяг від гостей... Катерина Гепберн.

Невже найславніші зірки екрану покинули фільму і перенеслись для жарту, чи з якоїнебудь іншої причини до цього льокалю?

Заки очудований гість отямиться, підбігає до нього... Іван Кепура і показує вільне місце при столику. На цьому не кінчаються ще несподіванки, бо перед гостем стає сама Грета Гарбо. Спокійно, майже без усмішки чекає, доки гість не вибере собі страви і з таким самим ввічливим спокоєм полагоджує гостеві замовлення.

Орхестра починає грати. Місце капельника заняв якийсь добродій з орденами і по мистецьки керує нею. Гості справді збентежені, бо хіба Йоган Штравс не встав із могили? При фортепіяні сидить похилена постать із буйним волоссям. Коли якийсь европеєць приглянеться ближче піяністові, признає, що американська реклама справді переступає межі ...бо при фортепіяні сидить Людвик Ван Бетовен. Для Америки нема ніяких авторитетів, коли йде про рекляму.

Для вияснення додамо, що власник ресторану зібрав із важким трудом двійників усіх славних фільмових зірок та мистців. Його оригінальний плян нагальне йому кожного дня повний ресторан гостей.

Карієра з леду.

Та, що одинацять разів здобула мистецтво стилевої їзди на леді, сьогодні сягає по лаври нової слави: Соня Геніе стала вже нині фільмовою зіркою в кіновиробництві „Твентієт Сенчері Фокс". У першій фільмі цього виробництва, яка коштувала велитенські суми, виступила славна норвежка поруч із акторами такої слави, як: Адольф Манжу, Дон Амеч, Джін Гершолт та брати Ріц. Фільма має заголовок: „Одна на міліон".

Коли зважити, що молода акторка була у цій фільмі дебютанткою, яка не звикла до важкої праці в ательє, можна собі уявити, скільки клопоту мав із нею режисер. Щастя, що надмірних перепон не насували бодай діяльоги, бо Соня Геніе гаразд володіє англійською мовою. Провідник балету теж не мав чого нарікати: новоспечена зірка виявилась напричуд понятливою танечницею льондонських танкових курсів Тамари Карсавіни.

Премієра фільми йшла в найбільшому нюйорському кіні „Роксі", яке має рекордову кількість місць: 6.200 крісел, а фільма не сходила з екрану повних 6 тижнів; це на тамошні відносини неймовірне, бо такого успіху не тямлять від початків звукової фільми. Перша премієра в Европі відбулася в Осльо, у кінотеатрі „Саґа". Були на ній присутні король Гакон та вся королівська рідня.

„Фокс" вдоволене з успіхів цієї першої фільми з Сонею Геніе, підписало уже 5 нових контрактів на 5 літ. Найближча і друга з черги фільма буде називатися „Тонкий лід".

Ще чого доброго, а молода акторка на самому вступі своєї нечуваної карієри готова піти під кригу...

Радіоприймач у людськім усі.

Радіо дало змогу людям порозуміватись на всіх кінцях світу. Недавно випродукували у Глесґові першу серію радіоприймачів, не багато більших від зернятка фасолі.

Маленький детектор має промір 23 мм., висоту 15 мм. і можна його зовсім легко примістити в людськім усі. Такий мініятурний детектор важить 30 гр. Регулювати можна цей апарат при помочі малої шпильочки закінченої головкою. Назвище конструктора тримають у гострій тайні. Імовірно є він ученим, який працює для армії Великої Британії.

Шукають за могилою Атиллі.

Король гунів, що завоював колись світ, не має спокою ще й по смерти. Мешканців села Бока, положеного в Банаті над югославянською границею, обхопила правдива горячка золота. Всі хочуть знайти те місце, де колись король гунів спочив на свій останній постій. Короля гунів поховали в металевій домовині з величезними скарбами. Цілу гарячку викликало небуденне відкриття одного селянина на прізвище Гордан, який підчас земних робіт в руслі висохлої ріки знайшов людський череп і біля нього якийсь золотий предмет. Череп був дуже старий, але не мав ніяких окремих знаків. Щойно докладні досліди якогось вченого виказали, що череп походить ще з часів Атиллі. Це відкриття сколихнуло цілим селом, бо всі хочуть на своїм полі віднайти скарб Атиллі.

—o—

Черевики фільмових зірок.

Власник одного найбільшого льондонського магазину впав на незвичайно оригінальну думку. На одному кіновому сеансі звернув він увагу на елегантні черевички фільмових зірок і зацікавився питанням, що згодом зірки роблять із своїми черевиками. Він виїхав до Голівуду, нав'язав зв'язки з великими домами моди, в яких фільмові зірки полагоджували свої закупи і заключив з ними відповідну умову, що голівудський магазин відкуповуватиме переношені черевики фільмових зірок. Уже по трьох тижнях дістав він до Льондону посилку 3.000 пар черевиків. Англійський купець зробив на цьому знаменитий інтерес, бо цілий транспорт просто розхопили. Різні театральні, кабаретові акторки і співачки хотіли в тих переношених — в дійсності майже нових — черевичках ходити. Також дами з аристократії та багачки хотіли носити обуву, що її колись носила Грета Гарбо, або Марлена Дітріх.

З совітського гумору.

ЯК ТОВ. КОНТЮНУЗОВ ПОРАДИВ СОБІ ЗІ СЛУЖНИЦЕЮ.

Подружній парі Контюнузовим життя укладалось би як по маслі, якби не служниця Варвара. Обоє вони були молоді, жили добре, навіть кохались, тільки Варвара затроювала їм життя. Насуплена, відлива, лінива, незачесана — справжня відьма... Як позбутись такої „пролетарки" із проф-союзу?

Товариш Контюнузов пустився на хитрощі. Пішов до „Загсу" і заявив:

— Хочу розвестись.

— Розвестись? Будь ласка.

Печатка, підпис — і готово!

Контюнузов вернувся домів. Варвара мила горшки і воркотіла. Контюнузов сказав до неї:

— Моя кохана, люблю тебе. Хочеш вийти за мене заміж?

Варвара вперше у житті усміхнулась. По пів години була вже з Контюнузовим у Загсі.

„Хочемо женитися"...

Коли виходили, Контюнузов шепнув свіжоспеченій подрузі:

— Іди домів. Я побіжу за ділом і згодом вернусь.

Варвара пішла, а Контюнузов постояв хвилинку на вулиці і відтак знову пішов у Загс

— Хочу розвестись.

— Розвестись? Будь ласка!

Печатка, підпис — і готово!

Дома ждала розніжена Варвара Контюнузова в піжамі.

— Поцілуй мене, серденько!

Контюнузов вишкірився до неї:

— Малпа, дурна! Таки зараз! Поки ти була домашньою робітницею, я не міг тебе вигнати. А тепер — ти ніщо! Розумієш? Геть!

За півгодини Контюнузови були знову в Загсі.

Печатка, підпис — і подружжя знову було зареєстроване.

ВЕСЕЛЕ.

МАЛИЙ ДИПЛЬОМАТ.

— Кілько я для тебе вартий, матусю?

— Ти варт ціле моє майно, синочку!

— То дай мені, мамусю, 50 сотиків.

ЩЕ ГІРШЕ.

— Чи знаєш щось гіршого, від алькоголю?

— Знаю, спрагу.

ЗА ЧЕСНА.

— Вчора загубив я у своїм мешканні двацять золотовий банкнот.

— Ну, але хіба маєш якусь чесну служницю?

— Авжеж... Якщо знайде гроші, дасть їх моїй жінці, а тоді я не побачу вже їх більше.

НЕПОРОЗУМІННЯ.

— На своїм останнім місці були ви 5 літ. Чомуж ви звідти відійшли?

— Бо решту мені дарували.

НЕСКІНЧЕНИЙ.

Він: То ти думаєш, що я скінчений ідіот?

Вона: Виключене! Скінченого нема нічого на світі.

МУДРИЙ ПЕС.

— Я мав такого мудрого пса, що він від першого погляду пізнавав злочинця. Кидався йому негайно до горла.

— Маєте ще цього пса?

— Я мусів його продати.

— Чому?

— Бо кидався на мене.

КОЛИ ВПЕВНЯЄ...

Одна австрійська придворна дама розмовляла з Метерніхом і натякнула на свій вік. Двічі повторила вона, що не має більш як сорок літ.

— Я не можу в цьому сумніватися — відповів Метерніх — коли ви впевняєте мене в цьому вже двацять років.

КАЛЬКУЛЯЦІЯ.

У шотляндському місті авто зачіпило сильно прохожого і зранило його. Шофер почав успокоювати свою жертву: „Я дам вам відшкодування.. прошу... 50 центів". Переїханий скривився. Шофер: „Можете мені залишити свою адресу то я вам пришлю ще гроші, бо не маю їх при собі". Шотляндець встає обурений: „То ви гадаєте, що я можу згодитись, щоб мене переїжджали на рати?!"

Йосиф Цємнолонський

інжинір рільництва, Директор Львівської Рільничої Палати
відзначений Хрестом Незалежности, Хрестом Хоробрих, Золотим Хрестом Заслуги і т. д.
після коротких і тяжких терпінь, принявши Найсв. Тайни, упокоївся 5. травня 1937
в 39. році життя.

Похорон відбудеться в пятницю 7. травня в год. 15-ій (3-ій попол.) з крипти оо. Бернардинів на Личаківський цвинтар, про що повідомляє

Львів, 5. травня 1937. р. **Львівська Хліборобська Палата.**

Святочні побажання

(надійшли після видрукування святочного числа)

Найщиріші побажання Веселих і Щасливих Свят з нагоди Христового Воскресення пересилають усій ближчій і дальшій Рідні — **Никифоряки-Крушельницькі.**

Маленький і надусе дуже дорогій Тиді щирі бажання та привіт. — **Ціна, Уньо, Бабусьо, Рипцьо.**

Зі Святом Воскресення складаю Всім В. Шановним знайомим щирі побажання всього найкращого. — **Д-р І. Кушинський, Станиславів.**

Олена і Адольф Глиняські бажають якнайкраще з нагоди Свят Рідні, Приятелям і Членам ловецького Т-ва „Тур".

О. Мих. Цегельський, Камінка Струмилова, замісць святочних побажань складає 3 зол. на Т-во помочі хорим.

Стефан Щуровський, Бельсько зложив на Писанку для політ. вязнів 5 зол., для українських безробітних 5 зол.

НОВИНКИ.

— **Найсолідніші футра тільки у Юліяна Глушевського,** Львів, пл. Капітульна 3. І., телефон 254-46. Приймаю футра до переховання літом.

— **Повне видання творів Марка Черемшини.** Вже в найближчому часі появиться у Видавництві „Ізмараґд" перше повне, критичне, тритомове видання **Творів Марка Черемшини.** Це видання міститиме всю літературну творчість Черемшини. Перший том вийде вже в травні, другий в червні ,третій в липні ц. р. Ціна повного видання в передплаті назначена на 9 зол., себто по три золоті за том. По виході книжки ціна буде значно вища. Передплату висилати на адресу: Видавництво „Ізмараґд", Львів, вул. Косцюшка ч. 5, Конто ПКО 503.062. 762, 4—10

— **В Українськім Лікарськім Товаристві** чергові сходини членів у пятницю 7. травня ц. р. в год. 7. веч. На сходинах виголосить д-р Роман Осіньчук реферат під наголовком: „Лікарське життя у Відні". 868

— **Свято-празник** св. Юрія патрона „Союзу Українських Купців" відбудеться в неділю 9. травня в такою програмою: 1) год. 9. Архієрейська Служба Божа в Храмі св. Юрія; 2) год. 11. Академія в домівці Союзу, при вул. Гродзіцьких 1., І. пов.; 3) Спільний обід; 4) Товариська гутірка. Вп. Членів просимо явитися в церкві точно в год. 8.45 перед Головним Престолом, де буде заздалегідь призначене для кожнього місце. Вп. Гості, Почесні та Спомагаючі Члени і Президія Ради займають почесні місця на переді перед Головним Престолом на доставлених кріслах. — **Комітет.**

— **Представники влади на Воскресній Утрені.** В суботу 1. травня на Воскресну Утреню в архикатедральнім храмі св. Юра, що її відправив Митроп. Шептицький в асисті Преосв. Будки, прийшли теж представники влади. І так воєводу заступав нач. М. Квасьневський і радн. Ґавенда, президента м. Львова — нач. К. Охарський та пресовий референт Ст. Чарнецький, городське староство — староста Порембальський та д-р Бехметюк, команду міста — комендант м. Львова полк. Ходзько. На Утрені співали прегарно: хор питомців під управою студ. богосл. Якубяка, добре вишколений хор дяків і дитячий хор. Воскресна Утреня тревала від год. 6-ої до 7.30 вечором, опісля Митроп. Шептицький ще цілу годину давав цілувати хрест, витаючи кожного словами: „Христос Воскрес".

— **Відчит у „Молодій Громаді".** В четвер 6. ц. м. відбудеться в домівці „Молодої Громади" реферат п. Агатона Добрянського п. з. „Значіння міст у державницькій політиці нації". Початок в год. 7. веч. Вступ тільки для членів.

— **Загальні Збори Т-ва опіки над українськими емігрантами** відбудуться в пятницю 7. ц. м. в год. 6. веч. в Еміґраційному Домі, вул. Вишневецьких ч. 4.

— **Українська авдиція в радіо.** Львівська радіостація передасть у суботу 8. ц. м. відчит Юл. Юрчакевика на тему: Великдень на селі і народні обряди. Початок в год. 12.50.

— **Виклад проф. д-ра Володимира Залозецького** про Липинського як історика, що мав відбутися в четвер 6. ц. м. в салі „Української Бесіди", перенесений на 27. ц. м.

— **Вистава образів** двох відомих малярів Влястіміла Гофмана та Альфонса Карпінського почалась у Львові в салях „Европейського Готелю". Гофман і Карпінський дали по кільканадесять своїх праць.

— **В память подвижника відродженецького руху.** Заходом Т-ва „Відродження" відбудеться в неділю 23. травня ц. р. на площі Сокола-Батька у Львові свято для вшанування памяти великого подвижника українського відродженецького руху, Митрополита Йосифа Сембратовича. На прохання Головної Ради протекторат над цим святом зволив ласкаво обняти Високопреосвящений Митрополит Кир Андрей. У виконанні багатої та ріжноманітної програми візьмуть участь: Хор Студентів Богословської Академії, Бандурист, Мала Семінарія, Реміснича Бурса, оркестра „Зорі" та „Волі" й руховики Сокола-Батька. На це свято запрошує Головна Рада всі краєві кружки „Відродження" та поодиноких членів. Точна програма та ближчі інформації будуть подані на сторінках преси.

— **Фільма про тепле Поділля.** Подільське Туристично-Краєзнавче Товариство накрутило краєзнавчу фільму з терену теплого Поділля (Заліщиччина). Незабаром фільму будуть висвітлювати кіна.

— **„Станиславівські Вісті".** Так називається новий орґанізаційно-інформаційний тижневик, що почав виходити у Станиславові. Як читаємо у „слові" від редакції, для Станиславівщини львівські часописи вже не вистачають. Життя української станиславівської громади настільки буйне, що воно „самохіть преться вбратись у рамці друкованого на місці слова". На станиславівському терені є чимало окремих проблем і болячок, що вимагають всестороннього обговорення. Часопис хоче бути орґаном не тільки Станиславівщини, але й усіх сумежних повітів. Бажаємо новому органові вивязатись якслід із наміченого завдання та оминути долі багатьох часописів, що вже повставали в Станиславові і не вдержались.

— **Помер директор Хліборобської Палати.** У середу підчас операції нирки в санаторії Червоного Хреста у Львові помер 39-літній інжинір Йосиф Цемнолонський, директор львівської Хліборобської Палати. На становищі директора Палати був від 1933 року.

— **Важне для промисловців у нафтовому басейні.** Купецька гімназія ім. марш. Пілсудського в Дрогобичі разом з купецтвом столиці нафтового басейну влаштовує в Дрогобичі ревію реклям і взорів краєвих фірм у днях від 6—13. червня ц. р. Кожна фабрика повинна для власного добра використати цю нагоду до реклями та введення своїх продуктів на гірничо-промисловому терені, що має понад 200.000 консументів. Заінтересовані фірми, які з недостачі адрес не одержали ще запрошення, зволять негайно зголосити свою участь під адресою: Купецька гімназія в Дрогобичі, звідки дістануть ближчі інформації.

— **Купив кусничок шкла замісць брилянту.** До господаря Филипа Зомера із Керниці, городецького повіту приступило на площі Сольських у Львові двох людців, з яких один був жид, і у великій тайні предложили йому на продаж перстеня з великим брилянтом: Говорили, що перстень варта 2.000 зл., але вони відступлять йому дешевше, а він може ще заробити. Торг в торг і Зомер купив брилянт за 600 зл., бо тільки лиш грошей мав при собі. Продавці чимскорше щезли, а він щасливий поніс брилянт до ювилера, щоби його зі зиском продати. Тут довідався, що „брилянт" є кусничком звичайного скла.

— **Ліквідація комуністичної організації.** На терені люблинського воєвідства зліквідовано комуністичну організацію. Поліція перевела масові ревізії у комуністичних діячів, сконфісковано гори комуністичних друків і арештовано кільканадесять осіб.

— **Згоріла обезпечальня.** В Бельську згорів 5-поверховий будинок суспільної обезпечальні. Вогонь знищив два найвищі поверхи, причому згоріли лікарські матеріяли та ґардероба урядовців. Акція пожежної сторожі була утруднена, тому що не було драбин. Шкоду обчисляють на 200.000 зол.

— **Самогубство студентки.** У Варшаві отроїлася світляним ґазом студентка політехніки, 26-літня Хана Еґерт. Перед самогубством написала карточку: „Як умру, то благаю мене спалити". Причина самогубства невідома.

— **Авто вбило селянина.** Три селяни з Раранчі на Буковині йшли хідником у Чернівцях, коли нараз наїхало на них авто. Два з них відскочили на бік, а третього Цвика, що рахував гроші, авто придушило так сильно до стіни, що він погиб на місці. Автом кермував промисловець Адлерсберг.

З театру.

Великий Театр: **„Подвійна бухгальтерія"**, музична комедія на 3 дії Шольца, перерібка М. Гемара.

Це така собі звичайна фарса з вузликами, де з одної преглупої ситуації вивязується друга ще дурніша, на те, щоб можна сміятися і тільки хвилинами думати, чи з того всього може вийти щось інше крім передбаченого геппі-енду. Таке видовище залежить виключно від гри акторів, тимто головну ролю в ньому доручили комікові А. Димші, що приїхав із Варшави на гостинні виступи. Цей польський Чарлі Чаплін — незрівнаний у міміці, рухах і головно свободі, з якою поводиться на сцені. Нема сумніву, що в неодному місці він починає імпровізувати і саме це надає його грі ту безпосередність, яка каже нам забувати про штучну, не зовсім розумну ролю. Димша у ролі бухгальтера поневолі дивувався, пянів і танцював у своєму ненаслідувальному стилі.

Пісеньки та ввесь текст іскряться дотепами М. Гемара.

Поруч Димші тільки Леліва, Богданська та Брохвіч достроювалися до тону фарси. Всі жіночі (чотири!) ролі або бліді або шабльонові.

Проте комедія має запевнений успіх завдяки самому Димші. **м. р.**

Зі судової салі.

КАРА ЗА ЙОРДАНСЬКИЙ ОБХІД.

Повітове староство в Заліщиках карним ореченням з 8. лютого 1937. р. до ч. К. Д. 2. вкарало д-ра **Маріяна Долинського,** ем. директора шпиталю в Заліщиках, літ 69, відомого нашого громадянського діяча і голову „Повітового Лугу" гривною 300 (триста) зол. зі заміною на кару заступчого арешту 10 днів на випадок нестягнення гривни за те, що в день Йордану 19. січня 1937. р. як голова „Повітового Лугу" в Заліщиках улаштував там похід без дозволу влади і перепинив цим зорганізованим походом свобідну комунікацію в переході й переїзді. Цим обв. д-р М. Долинський допустився проступку зі ст. 22 закону про збори з 11. 3. 1932. р. і закону про комунікаційні приписи зі ст. 4. з 7. 10. 1921. р.

Переслуханий в карно-адміністраційних дохоженнях обв. д-р М. Долинський заперечив вину і подав на свою оборону (донос зробила місцева станиця державної поліції), що на прохання місцевого адміністратора греко-кат. парохії о. Добрянського „щоб дати впорядчиків (ордерів) до традиційного йорданського святочного обходу, як голова „Повітового Лугу" дав доручення луговикам бути впорядчиками при йорданському святі, щоб не допустити до розбиття святочного релігійного походу ріжними фірами, як це було минулими роками, що викликувало загальне згіршення, і піднести повагу католицького свята. Уважав це своїм обовязком саме тепер, коли шириться комунізм, якому протиділати може найуспішніше католицька церква та її публичні святочні обходи, до яких у греко-кат. церкві належить у першу чергу Йорданське водосвяття. Не було ніякого перепинення вуличного руху, бо хідники (тротуари) були в критичному часі, як сходилися біля латинського костела дві церковні процесії з Добрівлян і Заліщик (одна парохія), зовсім вільні. У хвилині стрічі тих двох процесій на приказ одного з дижурних постерункових луговики для перепинення переїзду фір через процесійний похід, замкнули переїзд для фір, полишаючи свобідний перехід тротуарами. Слід тут зазначити, що у Йорданському обході взяли участь представники державної, цивільної і військової влади з урядуючим тоді віцестаростою п. Рутковським у проводі. Староста п. Кшижановський був тоді на відпустці.

Проти засуджуючого старостинського присуду зголосив засуджений д-р М. Долинський відклик, внаслідок чого відбулася у вівторок 27. квітня ц. р. карно-адміністраційна розправа в окружному суді в Чорткові. Розправу вів окружний суддя **Едвард Тадля**. Обв. д-р М. Долинський на розправу явився особисто в товаристві трьох оборонців. Боронили адвокати: сенатор **д-р Антін Горбачевський, посол д-р Степан Баран і д-р Володимир Електорович**. Окр. суддя Тадля відчитав поліційне донесення, оборону обвинуваченого, карно-адміністраційне поступовання і присуд староства. Додатково переслухав ще й обвинуваченого, що дав ближчі вияснення щодо минімого замкнення вуличного руху і поведінки луговиків як впорядчиків.

На внесок оборонця д-ра Барана долучено до актів справи інструкцію Повітової Лугової Старшини з цього року щодо участи луговиків у Йорданському святі і допущено доказ зі свідків: о. Романа Добрянського і б. сенатора Василя Баранника на обставину, що луговики брали участь у Йорданському святі з ініціятиви і на прохання місцевого адміністратора парохії для вдержання порядку, що не було перепинення вуличного руху та що впорядчики-луговики залишали весь час свобідний перехід на тротуарах і тільки на дуже короткий час замкнено переїзд для фір у хвилині стрічі двох процесій, як це робиться зрештою й у великих містах, нпр. у Львові, де в часі подібних свят замикають навіть трамваєвий рух.

На факти донесення й оборони суд рішив переслухати ще свідків: віцестаросту Рутковського, комісаря поліції Монету та команданта поліційної станиці та постерункових і тому розправу відложено.

150 ЗОЛ. ГРИВНИ ЗА ЦЕРКОВНИЙ ОБРАЗ З ГЕРБОМ ТРИЗУБА.

Дня 27. м. м. відбулася перед окружним судом у Чорткові карно-адміністраційна розправа проти **о. Йосифа Дуплавого,** пароха зі Самолусковець, якого повітове староство в Копичинцях покарало орeченням з дня 5. березня ц. р. до ч. 1175/36/37 гривною в квоті 150 зол. за здогадне демонстраційне виявлення нехіті для польської держави, а саме через доручення прикрасити церкви у Самолусківцях образами з гербом тризуба і написами „забороненого змісту". Провина зі ст. 18. закону про проступки мала полягати в тому, що маляр вималював архангела Михаїла зі щитом, на якому виднів герб України тризуб, крім того в іншому місці вималював двох архангелів, з яких кожний має в руках ленту з написом: „Боже Великий Єдиний, нам Україну спаси" і „Боже вислухай благання".

По промові обор. д-ра Володимира Електоровича, адвоката в Чорткові, суд не доглянув у тих образах провини зі ст. 18. закону про проступки й **увільнив о. Дуплавого від вини й кари.**

ПРИСУД У ПОЛІТИЧНОМУ ПРОЦЕСІ В ЛУЦЬКУ.

У пятницю 30. квітня ц. р. закінчилася перед окружним судом у Луцьку розправа проти 42-ох підсудних, членів організації „Український Національний Козацький Рух". Прокуратор притягнув усіх підсудних до відповідальности за злочин державної зради, підготову до збройного повстання на Волині і намагання відорвати від Польщі Волинь, Холмщину, Полісся і Підляша. Окружний суд засудив головного підсудного **Павла Карасюкевича на 8 років вязниці, Марію Волошинову** (дружину Івана Волошина, який вів цю організацію три роки тому зовсім явно, а тепер перебуває у Німеччині), **і В. Лавренка на 7 років вязниці, Порфіра Ситника на 6 р. вязниці, Юлима Бурака та Марію Римів по 5 років вязниці, Миколу Крохмаля, Андрія Притолюка і Зигмунта Станке** (німець) — **по 4 роки вязниці, трьох підсудних засуджено по 3 роки і 30 підсудних по 2 роки вязниці.**

ВІДГОМІН ВИБОРІВ ПРЕЗИДЕНТА М. ЛЬВОВА.

Перед суддею окружного суду Бітнером станув у середу 5. травня ц. р. **Едвард Зайончковський,** якого прокуратор притягнув до відповідальности за провину зі ст. 143. к. з. (фальшиві зізнання). Акт обвинувачення каже, що підсудний передав 20. травня м. р. през. Островському письмо того змісту, що тодішній член міської ради і синдик МКО адв. д-р Новак-Пшигодзкий робить заходи, щоб його вибрали президентом м. Львова. Тому доручив підсудному, щоб „обробляв" рішальні чинники і дав йому 50 зол. Тому, що своїх зізнань не піддержав ніякими конкретними доказами, прокуратура притягнула його до відповідальности за провину зі ст. 143. к. з.

—o—

Відозви й комунікати.

ЧИТАЛЬНЯ „ПРОСВІТИ" У СТАНИСЛАВОВІ-КОЛЬОНІЇ ДО УКРАЇНСЬКОГО ГРОМАДЯНСТВА.

Зложилося так нещасливо, що читальня Т-ва „Просвіта" у Станиславові-Кольонії (на так званих Майзлях), хоч істнує аж 30 літ, не має власної домівки, а в поті чола призбирані на будову фонди не покривають, на жаль, навіть половини проектованих видатків. А треба знати, що наша читальня робила довгі роки та й робить тепер на цім дуже запущеним, у великій мірі винародовленім передмісті превелику не лиш національну, але й релігійну службу.

Дальше істнування нашої читальні дуже й дуже загрожене! Кидаємось на всі можливі боки, однак Бог свідком, що без ласкавої помочі наших патріотично настроєних установ та патріотично думаючих поодиноких осіб, людей із благородним та чутким серцем, самі безумовно не дамо ради. Та хочби ми сто разів упали, то сто разів устанемо, а таки не дамо впасти такій важній установі, що приміщує під найменим за дорогі гроші дахом три статутові товариства (читальню „Просвіти", кружок „Р. Ш." та кружок „Союзу Українок" та три секції (аматорський гурток, освітня секція і мужеський хор).

З цього приводу бємо у дзвін на тривогу, звертаючися до українського громадянства з гарячою просьбою: „Поможіть нам ласкаво, хоч би й дрібною підмогою, а причинитесь до здвигнення дому, що служитиме цілими століттями нашим потомкам та їх виховуватиме.

Двічі дає, хто зараз дає!

Ласкаві датки просимо висилати до рук нашого скарбника п. Петрицького Осипа у Станиславові, вул. Угорницька 10.

В надії, що наша гаряча просьба не буде голосом вопіючого на пустині, за ласкаву поміч щиро дякуємо заздалегідь та остаємо з просвітянським привітом.

За Виділ Читальні Т-ва „Просвіта" у Станиславові-Кольонії":

Мик. Березовський вр., голова. **Вол. Когут вр.,** секретар.

Філія Т-ва „Просвіта" у Станиславові ствержує оцим, що всі дані, наведені читальнею „Просвіти" у Станиславові-Кольонії в цьому письмі, вповні відповідають правді. Читальня на передмісті Станиславів-Кольонія — один з найбільш загрожених постів! Денаціоналізація цього передмістя йде застрашаючим темпом! Нічого не вдіють наші деклямації про українізацію міст, наші міркування про розбудову українського життя, якщо не здобудемось на негайну поміч названій установі. Вважаємо, що обовязком кожного свідомого українця, кожної української установи піддержати починання читальні. На тому передмісті мусить стати величава будова, видимий знак наших прямувань. Станьмо її співтворцями! Не викручуймось перетяженням, крізою і т. п. аргументами, бо часи, які переживаємо, надто грізні. Незломним хотінням творяться чуда!

Коли тільки схочемо, то у Станиславові-Кольонії стане нова національна твердиня!

За Виділ Філії Т-ва „Просвіта" у Станиславові:

Д-р Ю. Олесницький вр., голова. **М-р М. Кушнір вр.,** секретар.

Спорт.

СЯН — УКРАЇНА 4:1 (2:1).

Глядачі виходили з цих змагань розчаровані, бо надіялися побачити гарну гру двох найкращих українських дружин, а побачили гру без темпа, нецікаву і без амбіції. Запасна дружина, що її виставила Україна, крім перших 10 хвилин не вміла навіть удержати стверто̄ї гри. Про перемогу годі було й думати. Провід оправдує тільки обставина, що він бажав зберегти повну I. дружину свіжою та випочатою на мечі з Ресовією.

Найкращою частиною України була ще хіба оборона, в якій Романець грав незле тактично, але набрався лихих примет від своїх старших товаришів: дрібловати під воротами. До того мав иноли д. слабі викопи. Скоцень I. більш рішучий у ситуаціях від Романця, всеж таки завинив карного. Поміч працювала як могла, але дала в сумі небагато. Незле заповідається юніор Король на лівій помочі. Шумовський у першій половині зовсім добрий, у другій не вмів собі дати ради з крайником (Гбалевичем). Напад заграв безнадійно. Тон слабій грі надавав Лисик, який досліано статистував на грищі. Автім, годі від футбольного ветерана, який від довшого часу не грає, вимагати кращої гри. Інші грачі нападу достосувались до свого чільника. Навіть Богурат, якого привикли ми бачити завжди у добрій формі, грав блідо. Ворота, що їх добув цей грач, були доволі притомно стрілені, але при кращій уставі міг їх Доротяк оборонити. Магоцький дещо кращий від Максимова, але стріляв фатально і ще фатальніше перестріляв карного. Гуцул грав, як завжди, дуже добре.

На тлі слабої гри України випав Сян значно краще. Він мав увесь час перевагу, краще стартував, але не показав такої гри, якої всі ждали: швидкої, амбітної і пробоєвої. Турко, без сумніву найкращий грач Сяну, який кількома загравами і стрілами доказав, що він в справді повновартісним грачем — позатим розтарував. Не бачили ми ні тих знаменитих подач до середини, ні бігів. Ще найкраще зарепрезентувався Гбалевич і Партика. Добрі теж оба бічні помічники Сяну. Оборона тверда, але пересічна. Доротяк не мав змоги пописатись.

Ворота для Сяну здобув із двох гарних сліпих стрілів та з карного Турко; одні ворота здобув Партика. Суддював поправно п. Кміцінський. Видців к. 1200.

СТАНИСЛАВІВЩИНА.

СТАНИСЛАВІВ. **Раз Два Три — Пролом 2:1 (2:1).** Незаслужена програна Пролому в змаганнях за чашу Округи. Після цієї програної Пролом відпав від дальших змагань за чашу.

Ревера — Ґурка 3:1 (0:1).

МИСТЕЦТВА Б-КЛЯСИ.

САМБІР. **Дністер — ЖКС 5:1.** Заслужена перемога української дружини в мистецьких змаганнях. Ворота добули Глухий, Малаций і Колодій.

ДРОГОБИЧ. **Стшелец-Польмін — Ватра 4:2.** Несподівана програна Ватри.

ДЕРЖАВНА ЛІГА.

КРАКІВ. **Краковія — Погонь 5:1 (1:0).** Погонь здобула перші ворота зі стрілу Нехцьола.

КАТОВИЦІ. **Рух — Л. К. С. 4:2.**

ПОЗНАНЬ. **Варта — Варшав'янка 1:1 (0:1).**

ХОЖУФ. **А. К. С. — Гарбарня 2:1 (2:0).**

В табелі веде Варта перед Вислою і Краковією. Табелю замикає Погонь, Л. К. С. і Домб.

ТОВАРИСЬКІ ЗМАГАННЯ.

КРАКІВ. **Краковія — Фльорідсдорфер А. Ц. 4:1 (3:0)**

МИСТЕЦТВА ОКРУЖНОЇ ЛІГИ.

ЛЬВІВ. **Чорні — Огніско 8:2 (5:0).**

Гасмонея — Погонь І Б 2:0.

ПЕРЕМИШЛЬ. **Польонія — Корона 3:2 (1:0).**

Чувай — Р. К. С. 2:0 (1:0).

РЯШІВ. **Ресовія — Лехія 2:0.** Слаба гра Ресовії.

Після цих змагань на перше місце висунулися Чорні, які мають 22 добутих пунктів. Друге місце заняла Ресовія з 21 пункт., третє Україна з 20 пунктами. Замикають табелю Лехія і II. Сокіл.

ЧЕРНІВЦІ. **ДОВБУШ — МАКАБІ (КИШИНІВ) 4:1.**

Після цієї перемоги Довбуша над кишинівською дружиною, надії на добуття мистецтва сильно скріпилися.

ЧЕСЬКА ДЕРЖАВНА ЛІГА.

УЖГОРОД. **Русь — Моравська Славія 5:0 (1:0).** Ці змагання виграла Русь у високім вислідi, але цей успіх має тільки моральне значіння, бо доля Руси вже рішена. Залишається ще слаба надія, що Русь гратиме як 11. клюб Ліги змагання за вхід до Ліги з мистцями поодиноких дивізій. Ворота здобули Крайняк 2, Відмон і Кармен. Одні ворота впали зі самовбивчого стрілу оборонця Славії.

Інші вислiди: Славія — Жіденіце 4:2, Спарта — Вікторія Жіжков 2:2, Кладно — Вікторія Пльзень 2:1, Братислава — СК Пльзень 2:2, Наход — Простейов 3:2.

ВІДЕНСЬКА ЛІГА.

Спортклюб — Австрія 3:1, Адміра — Гакоаг 2:0, Вієнна — Лібертас 3:1, Рапід — Він 5:0, Фаворітнер — Вакер 2:0, Ф. А. Ц. — Постспорт 2:0.

МАДЯРСЬКА ЛІГА.

Ференцварош — Уйпешт 4:2, Немцеті — III. Округа 2:1, Гунгарія — Фебус 1:0, Будаї — Кішпешт 2:2; Електромош — Сегеді 6:0, Будафок — Бочкаї 2:2.

МІЖНАРОДНІ ЗМАГАННЯ.

ЦІРІХ. **Німеччина — Швайцарія 1:0.**

Голяндія — Бельгія 1:0.

СИТКІВКА.

ВАРШАВА. **Польща — Франція 5:2.** Були це ситківкові змагання за чашу амбасадора Нея.

НАКОЛЕСНИЦТВО.

Біг на 30 і 10 км.

Цей біг організували Чорні. В бігу на 30 км. друге місце здобув **Стефанюк** (Україна), який їхав майже ввесь час перший. Перед самою метою дав себе потрутити противникові і тільки тому приїхав за пізно. Перший приїхав Шурек (Чорні) 58:11, 2) **Стефанюк** (Україна) 58:12.

В бігу на 10 км. стартувало тільки 3 змагунів. Перше місце заняв **Лата** (Україна) 19:12, 2) Литвин (Стшелец), 3) **Ганишин** (Україна).

УКРАЇНА — РЕСОВІЯ.

Незвичайно важні і важкі змагання з Ресовією розіграє Україна в четвер 6. ц. м. на грищі Погоні. Початок змагань у год. 4.30 попол.

У год. 2.30 гратимуть **Погонь І Б — Р. К. С.** Ціни білетів звичайні.

Спортові новинки.

У. С. К. Степ, Львів, повідомляє, що нова домівка клюбу міститься в Народнім Домі, вхід від вул. Крашівської ч. 17.

Польські футбольісти дістануть англійського тренера. ПЗПН рішив на своїм засіданні заангажувати англійського тренера Адела Джемса на час від 1. 7. до 1. 10. ц. р. Імовірно у Варшаві зорганізують табор для копунів, відтак для юніорів, а згодом тренер виїхав би й у край.

Шмелінг виїхав до Америки. Відомий німецький боксер Макс Шмелінг виїхав із Бремену до Злучених Держав, щоб поробити остаточні приготування до свого метчу з Бредоком за мистецтво світа.

Нові книжки й журнали.

ЖУРНАЛИ

RUCH SŁOWIAŃSKI. Lwów, 1937. R. II. Nr. 4.

CONTRA KOMINTERN, Kampforgan der Antibolschewistischen Weltbewegung. Berlin, April 1937.

BULLETIN MENSUEL DE RENSEIGNEMENTS ECONOMIQUES ET SOCIAUX. Rome, avril 1937. O. XXVIII. № 4.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича.

КОПИЧИНЦІ:
6. V. Шаріка.
7. V. Шалапут.
8. V. Вій.
9. V. Довбуш (Чорногора в огні).
З Копичинець їде театр до Грималова.

Український Мол. Театр „Заграва“ під арт. пров. В. Блавацького.

ДОБРОМИЛЬ:
6. V. Камо грядеши?“ Вініцій і Лігія.
7. V. Камо грядеши?“ Смерть Нерона.
8. V. Муравлі.
9. V. Трафіка пані генералової.
З Добромиля театр загостить до Перемишля.

Великий Театр:

Четвер 6. V. год. 3.30 попол. ціни найнижчі „Професія пані Воррен“. Год. 7.30 веч. „Подвійна бухгальтерія“ з Адольфом Димшою“.

Пятниця, 7. V. год. 7.30 веч. „Подвійна бухгальтерія“ з Адольфом Димшою.

Субота, 8. V. год. 7.30 веч. „Подвійна бухгальтерія“ з Адольфом Димшою.

Неділя, 9. V. год. 3.30 попол. ціни найнижчі „Професія пані Воррен“. Год. 7.30 веч. „Подвійна бухгальтерія“ з Адольфом Димшою.

КІНА.

АПОЛЬО: „Парада кохання“ з Джанетою Мекдовальд і Морісом Шевальє.
АТЛЯНТИК: „Легія запропащених“.
ВАНДА: „Китайські моря“, „Королівський двірник“.
ГРАЖИНА: „Буде краще“ з Тоньком і Щепком.
ЕВРОПА: „Одна на мільйон“ із Сонею Гені.
КАСІНО: „Палкі серця“.
КОПЕРНИК: „Зелений сигнал“ з Еролем Флінном.
МАРУСЕНЬКА: „Простак“.
МЕТРО: „Злочин і кара“ та „Я маю темперамент“.
МІРАЖ: „Золотоволосий збиточник“ із Ширлею Темпль і „Одна о тисячу“ (з Мартою Еґерт).
МУЗА: „Ромео та Джулієта“.
ПАЛЯС: „Її високість танцює вальса“.
ПАН: „Антін Адверз“.
ПАКС: „Останній поганин“.
РАЙ: „Роз-Марі“.
СВІТ: „Володар підводного світа“ та кольорова фільма.
СТИЛЕВЕ: „Сем Додсворд“ і ревія.
ТОН: „Продавець тракторів Джо Браун“.
УТІХА: „Під двома прапорами“ та ревія.
ХИМЕРА: „Москва-Шангай“ з Полею Негрі.

ФОТОПЛЯСТІКОН.

(пл. Марійська 5.)

„Балі“.

ЗАКОРДОННЕ РАДІО.

Четвер, 6. травня 1937.

БЕРЛІН (537) 8.25 Ранішня серенада, 10.30 Моцартові твори, 20.00, 21.00 Легка і танц. музика, БІЛГОРОД (437) 18.00 Орх. концерт, 20.00, 21.00 Веселий вечір, 22.20 Нар. музика, БРАТИСЛАВА (299) 17.35 Російські пісні та романси, БУДАПЕШТ (550) 14.00 Сальон. музика, 17.00 Мадярські нар. пісні в супр. циг. орх., 19.40 Спів, 20.10, 21.00 „Світанок, день і ніч“ муз. ком. Нікодемія, 22.10 Циг. музика, 22.45 Форт., ВІДЕНЬ (507) 11.50, 12.00 Сучасна орх. музика, спів, 15.15 Для дітей, 15.40 Пісні й арії, 18.15, 20.00 Нар. вок. авд., 21.00 Розр. концерт, орх., сопран, 22.30, 23.00 Військ. орх., ДАЙТШЛЯНДЗЕНДЕР (1571) 9.00 Веселий муз. поранок, 11.00 Поезії, 20.10, 21.00 Вальси й марші, КОШИЦІ (259) 11.00 Славянська музика, 18.00 Для Закарпаття, КЕНІГСБЕРГ (291) 20.00 21.00 „Мадам Батерфляй“ оп. Пучінія, МІЛЯНО (369) 17.15, 22.20 Вок. концерт, 19.00, 20.40 Розр. музика, 21.00 Орх. концерт, 22.45 Танц. музика, МІНХЕН (405) 13.00 Військ. орх., 14.00 Оповідання, пісоньки, 14.15 Для дітей, 15.10 Соната на скр. і форт. ес-дур Р. Штравса, 16.00 Розр. концерт, 18.15 19.00 Музика, пісеньки, 20.00, 21.00 „Подвійне самогубство“ ком. Анценгрубера ПРАГА (470) 7.05, 12.15, 21.00 Орх. концерт, хор, солісти, 20.20 „Багатолье“ Дворжака на дві скр., віол., фісгарм., РАДІО ПАРІ (1648) 9.45 Концерт жін. хору, 13.15, 16.00, 19.30, 20.15 Спів, 14.00 Для дітей, 17.00, 18.00 Театр Уяви, 20.30, 21.00 Камер. музика, РИМ (421) 17.15 Танц. музика, 21.00 22.00 „Аппенцоце“ оп. Пієтрія, ШТРАСБУРГ (349) 20.15, 21.00, 22.00 „Боккаччо“ оп. Супе.

Пятниця, 7. травня 1937.

БЕРЛІН (357) 9.30, 18.00 Для дітей, 14.15 Розр. музика, 19.20 Рум. нар. пісні, Аврора Браеску сопран, 20.40, 21.00 Брамсові твори, БІЛГОРОД (437) 18.20 Скрипка, 22.20 Орх. концерт, БУДАПЕШТ (550) 12.05 Янош Шварц і син грають на екз. інструментах, 17.00 Хор, 18.30 Сальон. музика, ВІДЕНЬ (507) 12.00, 13.10 Орх. концерт, 19.25 Вес. муз. авд., спів, 20.15, 21.00 „Дь Гартенмайер“ ком. А. Ваннi, 22.20, 23.00 Концерт бажань, ДАЙТШЛЯНДЗЕНДЕР (1571) 10.50 Для дітей, 14.00, 16.00 Музика, 15.15 Діти співають, 17.50, 18.00 Форт., спів, 20.10 Вес. нар. муз., КОШИЦІ (259) 18.05 Для Закарпаття, МІЛЯНО (369) 17.15 Форт., 19.00, 20.40 Розр. муз., 22.15 Камер. муз., дует, МІНХЕН (405) 9.00 Вес. мельодії, 16.50 Солісти, 20.10, 21.00 Музика, спів, ПРАГА (470) 15.00 Пісні, 17.00 Квартет, 20.00 Твори І. Штравса, 21.00 „Діти гір“ оп. Масля, РАДІО ПАРІ (1648) 12.15 Орх., концерт, 13.15, 19.00, 19.45 Спів, 14.30, 15.00 Театр Уяви, 16.00 Камер. музика, 17.30, 18.30 Форт., 17.45, 18.45 Скрипка, 18.00 Для жінок, 20.15, 21.00, 22.00 Пісеньки, 20.30 Камер. музика, РИМ (421) 17.15 Камер. концерт, 20.40 Розр. музика, 21.00, 22.00, 23.00 Вечір із Ля Скалі присв. Гомезові.

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

Четвер, 6. травня 1937.

8.00 Сигнал часу, 8.03 Вчасні чи пізні спокоси, 8.50 Ранішній денник, 10.45 Програма на днині, 10.50 Всього потроха, гр. пл., 11.57 Сигнал часу, 12.03 Муз. поранок, орх., форт.; у перерві коло год. 13.00 Актуальна гутірка, 14.00 Великі й малі, вислiди конкурсу „Антени“, 14.15 Репортаж із життя, 14.30 Травень, гутірка для старших дітей, 14.45 Маєрбер: Фантазія з оп. „Африканка“ гр. пл., 15.00 Концерт бажань, 15.30 Від хресту до оддружіння, нар. авд., 16.00 Пядесятьліття спів. т-ва „Лютня“, 17.00 Як працюють жінки в кооперації, 17.15 Бетовен: Тріо б-дур оп. 97, форт., віол., скр., 18.00 „Гнилие місто“ фейл., 18.15 Оп. музика з гр. пл., 18.45 Польські мандрівники на схід, 18.55 Програма на завтра, 19.00 Театр Уяви „В лісі“ Ю. Шанявського, 19.30 Скрипка, форт., 20.00 Оперетковий вечір, орх., Щепанська сопран, хор; у перерві коло год. 20.45 Вечірній денник, Актуальна гутірка, 22.10, 22.20 Спортові вістки, 22.25 Концерт орх., 23.00 Танц. музика з гр. пл.

Пятниця, 7. травня 1937.

6.30 Ранішня авдиція, 6.33 Руханка, 6.50 Музика з гр. пл., 7.00 Ранішній денник, 7.10 Програма на днині, 7.15 Для новобранців, 7.35 Трохи інформацій, 7.40 Легка музика з гр. пл., 8.00 Авдиція для шкіл, 11.30 Для старших дітей „Едісон“, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Військ. орх., 12.40 Полудневий денник, 12.50 Мій городець із зеленною, 14.30 Концерт бажань, 15.00 Господарські вістки, 15.15 Пісеньки із льв. фолькльору, гр. пл., 15.30 Львівські біжучі вістки, 15.35 Львівська молодь перед мікрофоном, 15.55 Туристичний інформатор, 16.00 Програма на завтра, 16.05 Бах: „Музікалішес Опфер“ гр. пл., 16.10 Суспільна гутірка, 16.15 Гутірка з хорами, 16.30, 17.15 Орх. концерт, спів, клярнет, форт., 17.00 Господарські лінеї, 17.50 Актуаль. гутірка, 18.00 Спортові ересі, 18.10, 18.17 Спортовий порадник, 18.20 Туристика: У Свенску Сеглярсколян, 18.20 Пісеньки у вик. Л. Щепанської з гр. пл., 18.40 Вплив обстановки на організацію домашнього життя, 18.45 Програма на завтра, 18.50 Огляд хліборобської преси, 19.00 Дві ревії, скеч, 19.20 З піснею по краю, 19.45 Оперовий фрагмент, 20.00 Концерт присв. творам Шимановського, орх., скр., гутірка; у перерві коло год. 21.00 Вечірній концерт, Актуальна гутірка, 23.30 „Дитина старого міста“ фрагм. із Крашевського, 22.50 Танц. музика з гр. пл.

БІРЖА.

ГРОШІ.

Купно — продажа: Бельги бельг. 89·50, 89·07, Доляри американські 5.28·50, 5.26·60, доляри канад. 5.28·50—5.26·00, Фльорени гол. 290·82—289·10, Франки фр. 23·91—23·77, Франки швайцарські 121·25—120·45, Фунти англ. 26·18—26·02, Гульдени данц. 100·20—99·80, Корони ч. 16·90—16·10, Кор. дан. 116·89—116·05, Кор. норв. 131·48—130·50, Корони шв. 134·98—134·00, Ліри італ. 24·00 — 23·20, Марки фінл. 11·58—11·00, Марки нім. 123·00—121·00, Шил. австр. 98·00—97·00, Марки нім. срібні 127, 125.

Акції.

Банк Польський 102·00, 101·50, 102·00, Вугіль 19·50, Старахович 32·50.
Тенденція неодностайна.

Папери.

3 пов. інвест. I ем. 66·00 серія неност., 2. ем. 65·25, серія неност., 3 конверс 59·00, 6 дол. 53·50, купон 10·17, 4 прем. дол. 40·00, 40·40, 7 стабіл 368·00, купон 9·33, 4 прец. поз. консол. 54·25, 53·50, 53·25, 33 і три віс, три ост. сотки, 53·25 др.

Збіжжя.

Львів, 5. V.

За 100 кг. льоко вагон Львів:

Пшениця одн. червона	29·25—29·50
Пшениця збір. червона	28·25—28·50
Пшениця одн. біла	29·00—29·25
Пшениця зб. біла	28·25—28·50
Жито шт. I.	24·25—24·50
Жито шт. II.	24·00—24·25
Лен	43·00—44·00
Ріпак озим	46·00—47·00
Ріпак літний	43·00—44·00
Мука пшенич. разова до 95%,	32·50—33·00
Висівки житні	13·00—13·25
Висівки пшен. грубі	13·25—13·50
Висівки пшен. середні	12·00—12·50
Висівки пшен. міякі	13·75—14·00
Висівки ячмін.	13·50—13·75

Інші курси незмінені.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що від дня 5. травня н. р. кооперативам платив за льоко Львів:

1 кг. масла десерового бльок. без опакування . . . . . 3.15 зол.
1 кг. масла десеров. бочкове та експ. включно з опакув. 3.20 „
молоко від 27. IV. н. р. . 0.16—0·19 „
копа яєць . . . . 2·60 „

Тенденція звишкова на масло, на яйця і молоко сильна.

П Т И Ц Я.

Маслосоюз повідомляє, що в дні 5. V. н. р. платив своїм доставцям за 1 кг. живої птиці, льоко подвіря птахомасерні „М. С." у Львові, (пл. Більчевського ч. 3) такі ціни:

Індички I. кл., добре умясені, повногруді товсті 1.30 зол.
Кури молоді I. кл. товсті без напинку на ногах від 1.80 кг. вгору 1.90 „

Слабших сортів від вище поданих не приймає.

Подяка.

Прибиті горем по втраті нашого Найдорожчого Мужа, Батька і Брата, бл. п. ІНЖ. РОМАНА МАРКІЯНА МАЖЕВСЬКОГО, складаємо щиру подяку Всім тим, котрі словом чи ділом помогли нам у нашім тяжкім горю і зволили злагодити наш біль. Дякуємо Воч. о. Годунякові за відправу панахиди у Львові. Дякуємо Похоронному Товариству „Харіс" за перевезення тлінних останків зі Львова до Делятина. Дякуємо Воч. о. Золотому, пароохові Делятина, Воч. о. проф. преф. Вашкевичеві зі Станиславова і Воч. о. Герусові за відправу похоронних обрядів та випровадження тлінних останків з дому жалоби. Дякуємо церковному хорові в Делятині під пров. п. м-ра Герасимовича за звеличання похоронів своїм співом. Сердечно дякуємо Вп. п. Метелевій і Вп. п. інж. Вітошинові, що не пожалували труду і радо поспішили нам з поміччю і порадою. Дякуємо Товаришам вищевольних змагань, Приятелям, Рідні та Всім Знайомим, які своєю участю в похоронах віддали останню прислугу Найдорожчому Покійникові в його останній туземній дорозі.

Дружина, Донечка і Сестра.

ОПОВІСТКИ.

Подяка. Всім, хто давав мені моральну й матеріяльну поміч підчас мого довголітнього побуту у шпиталі св. Хреста, складаю щиру подяку. А перш усього клоню голову перед світлими тінями бл. п. д-ра Ст. Федака. — Львів-Город, дня 5. V. 1937. — **Андрій Бучко.**

ШУКАЮТЬ ПРАЦІ

АПЛІКАНТ з дворічною практикою шукає патрона. Зголошення „Діло" під „Солідний". 862 1—3

МЕШКАННЯ

110 ЗОЛ. 4-кімнатне мешкання повно-комфортове до винайму Шептицьких 14. 862 1—2

КУПНО - ПРОДАЖА

ГАРНІ ПІЖАМИ шовково-попелінові 3.90—4.25 „СВІТ ДИТИНИ", СИКСТУСЬКА ч. 2. 776 1—1

ФАБРИКА БІЛЛЯ „АСТРА" СИКСТУСЬКА 2 поручає: попелінові сорочки мужеські з двома комірчиками 5.75—8.25

ГОДИННИКИ Омега та інші у великім виборі у фірмі **Розважевський,** Академічна 2 (Готель Жоржа). 589 8—8

МОТОРОВЕР N S U Quick 98 цм. двотактовий, двобіговий, вільний від податку і права їзди, поручає Автоспорт, Львів Словацького 2. Проспект за надісланням почт. марки. 722 5-11

ПРОДАМ реальність, два морги городу, сад, електрика, Вулька, Піндус, Івашкевича 29 коло тору. 777 3—3

ВАННИ ЦИНКОВІ, балії, **НАСІДІВКИ** великий вибір, **?—ЗЦЬ, Оссолінських чотирнацять.** 791 2—6

ПАНСІОНИ

МОДЕРНО УЛАДЖЕНИЙ П А Н С І О Н „ВІТА" У ЧЕРЧІ поручає вигідні, сонячні кімнати з печами і постіллю. Першорядна, дієтична кухня і лікарська поміч на місці. Зголошення: Томашівська, Львів, св. Тереси 2 В. Тел. 267-21. 769 3—10

РІЖНІ

ЗА 1 ЗОЛ. переробляє капелюхи жіночі і мужеські. **Коперника 26,** подвір'я. 865 1—2

ВИНАЙМАЄМО В ЛУГОВОМУ ГОРОДІ площу на копаний мяч, до тренінгів і змагань, на вправи і спортові гри для шкіл, товариств і поодиноких людей. — **Винаймаємо буфет на 1937 р.** Поодинокі люди можуть приходити на сонішну купіль, туші, корт тенісовий. Інформації „Луг", Коперника ч. 5. 864 1—1

НАПРАВА вічних пер „Прецизія" тепер Шайнохи 1 і Рутовського 12.

БОН-ТОН вимагає чистої гардероби й комірців із пральні Кульчицького, Личаківська 117. 637 12-?

ПРОПУКЛИНОВІ БАНДАЖІ гумові, черевні, ширкові, проти усування матиці під гарантією виконує відоме **УКР. ОРТОПЕДИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ ІВАНА УГРИНА,** Львів, вул. Вірменська ч. 15. 2946 48-100

ПЕРЕРІБКИ КОВДЕР 3.— у ДУБСА, Сикстуська 6. 575 12-?

ФОТОГРАФ шукає спільника на сезон. Заведення фотографічне до винайму. Угорчак Теодор, Товмач. 856 2—2

З ВІДНЯ привезла я трикотарські моделі. Купфербергова, виріблня, Сикстуська 31, подвір'я. 765 4—10

Конкурс.

Т-во „Український Народній Дім" у Коломиї розписує отсим на шк. рік 1937/38 конкурс на стипендію імени бл. п. о. Йосафата Кобринського у висоті 120 зол. За цю стипендію можуть старатися ученики (-ниці) вселюдних шкіл, члени родини бл. п. о. Йосафата Кобринського, гр.-кат. обряду, української народности, морального поведення, що виказуються добрими поступами в науці. Подання відповідно удокументовані треба вносити до Управи Т-ва „Український Народній Дім" у Коломиї до дня 1. серпня 1937. Стипендію цю буде виплачувати Т-во „Український Народній Дім" у Коломиї в двох піврічних ратах по 60 зол., платних 1. вересня і 1. лютого.

Управа Т-ва „Український Народній Дім" у Коломиї.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло". Львів, Ринок 10.